

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

59. évfolyam

2016. február 2.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/93 rendelete (2016. január 20.) a schengeni vívmányok egyes jogi aktusainak hatályon kívül helyezéséről 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/94 rendelete (2016. január 20.) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a schengeni vívmányok egyes jogi aktusainak hatályon kívül helyezéséről 6
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/95 rendelete (2016. január 20.) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről 9
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/96 rendelete (2016. január 20.) az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény területén alkalmazandó ellenőrzési és végrehajtási rendszer meghatározásáról szóló 1236/2010/EU rendelet módosításáról 13

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (átdolgozás) ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/93 RENDELETE

(2016. január 20.)

a schengeni vívmányok egyes jogi aktusainak hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a), b) és d) pontjára, 78. cikke (2) bekezdésének e) és g) pontjára, 79. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjára, valamint 87. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az uniós jog átláthatóságának javítása alapvető eleme a jogalkotás minőségének javítását célzó stratégiának, amelynek az uniós intézmények általi végrehajtása folyamatban van. Ezzel összefüggésben helyénvaló hatályon kívül helyezni azokat a jogi aktusokat, amelyek már semmilyen célt sem szolgálnak.
- (2) A schengeni vívmányok közé tartozó számos jogi aktus már nem releváns, azok ideiglenes jellegéből következően vagy mivel azok tartalmát későbbi jogi aktusok átvették.
- (3) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. határozata ⁽²⁾ azon különleges helyzetre vonatkozott, amikor Portugália előzetes konzultációt kért az indonéz vízumkérelmezők tekintetében. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 810/2009/EK ⁽³⁾ és a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, amelyek új szabályokat írtak elő a többi tagállammal a vízumkiadásra vonatkozóan folytatott előzetes konzultáció tekintetében.
- (4) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (95) 21. határozata ⁽⁵⁾ azt a kötelezettséget írta elő a tagállamok számára, hogy statisztikai adatcserét folytassanak a migráció külső határokon való nyomon követésének javítása céljából. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2007/2004/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾, amely a Frontex-et bízta meg azszal, hogy végezzen kockázatelemzést a külső határokon jelentkező kockázatokkal és a fennálló helyzettel kapcsolatban, valamint fejlesszen ki és üzemeltessen az említett információcserét lehetővé tévő információs rendszereket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. november 24-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 14-i határozata.

⁽²⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1995. május 5.) a közös vízümpolitikáról. A Végrehajtó Bizottság 1995. április 28-i, brüsszeli ülésének jegyzőkönyvébe foglalt határozat (SCH/Com-ex (95) PV 1 rev.) (HL L 239., 2000.9.22., 175. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízümkódex létrehozásáról (vízümkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS-rendelet) (HL L 218., 2008.8.13., 60. o.).

⁽⁵⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1995. december 20.) a schengeni államok között a külső határokon előforduló esetleges működési hibákra vonatkozó statisztikai és konkrét adatok gyors cseréjéről (SCH/Com-ex (95) 21) (HL L 239., 2000.9.22., 176. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2007/2004/EK rendelete (2004. október 26.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról (HL L 349., 2004.11.25., 1. o.).

- (5) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (96) 13 rev 1 határozata ⁽¹⁾ megállapította azokat az elveket, amelyek a képviselő és a képviselt tagállamok jogait és kötelezettségeit szabályozzák a schengeni vízumoknak olyan harmadik országokban történő kiadása esetén, amelyekben nincs valamennyi schengeni államnak képviselője. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 810/2009/EK rendelet, amely új szabályokat írt elő a képviselői megállapodásokra vonatkozóan abban az esetben, amikor egy tagállam – a köztük létrejött megállapodás alapján – egy másik tagállamot képvisel abból a célból, hogy az adott tagállam nevében a kérelmeket megvizsgálja és a vízumokat kiadja.
- (6) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (97) 39 rev. határozata ⁽²⁾ jóváhagyta a schengeni államok közötti visszafogadási megállapodások keretében a bizonyítási eszközökre és valószínűsítő körülményekre vonatkozó irányadó elveket. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 343/2003/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ és az 1560/2003/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾, amelyek előírják, hogy mely bizonyítékok és közvetett bizonyítékok használhatók fel a menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására.
- (7) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (98) 1 rev 2. határozata ⁽⁵⁾ több intézkedést ír elő a külsőhatár-ellenőrzések hatékonyságának fokozása céljából. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾, amely a külső határok átlépésére vonatkozó szabályokat állapít meg, valamint a 2007/2004/EK rendelet, amely a Frontex-et bízta meg azzal, hogy az említett intézkedések végrehajtására irányuló tagállami fellépések összehangolása révén segítse elő a külső határok igazgatásával kapcsolatos közösségi intézkedések alkalmazását.
- (8) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (98) 18 rev. határozata ⁽⁷⁾ megállapította a schengeni államok által abban az esetben követendő eljárást, ha jelentős nehézségeket tapasztalnak az Unióban jogellenesen tartózkodó külföldi állampolgárok hazatelepítése érdekében szükséges *laissez-passer*-k megszerzése terén. Továbbá lehetővé tette annak uniós szintű vizsgálatát, hogy szükség van-e még inkább kötelező jellegű intézkedések alkalmazására az e tekintetben problémát jelentő országokkal szemben. Ez a határozat elavulttá vált, miután az Unió visszafogadási megállapodásokat kötött számos harmadik országgal. Az említett megállapodások meghatározzák a harmadik országok és a tagállamok hatóságai által teljesítendő konkrét kötelezettségeket és követendő eljárásokat az Unió területén illegálisan tartózkodó külföldi állampolgárok hazatelepítése tekintetében.
- (9) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (98) 21 rev. határozata ⁽⁸⁾ közös szabályokat hagyott jóvá a vízumkérelmezők útlevelének lebélyegzésére vonatkozóan annak megelőzése céljából, hogy egy és ugyanazon személy egyszerre több, illetve egymást követő vízumkérelmet nyújtson be. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 810/2009/EK rendelet, amely új szabályokat állapított meg a vízumkiadásra és a kérelmezők úti okmányainak lebélyegzésére vonatkozóan.
- (10) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (98) 37 def 2. határozata ⁽⁹⁾ intézkedéscsomagot állapított meg annak érdekében, hogy az illegális migráció elleni küzdelem fokozására szolgáló integrált megközelítést alakítson ki. Az említett intézkedéseket a Központi Csoportnak az illegális bevándorlás elleni intézkedések elfogadásáról szóló, 1998.

⁽¹⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1996. június 27.) a schengeni vízumoknak a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 30. cikke (1) bekezdése a) pontja szerint történő kiadására vonatkozó elvekről (SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1) (HL L 239., 2000.9.22., 180. o.).

⁽²⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1997. december 15.) a schengeni államok közötti visszafogadási megállapodások keretében a bizonyítási eszközökre és valószínűsítő körülményekre irányadó elvekről (SCH/Com-ex (97) 39 rev.) (HL L 239., 2000.9.22., 188. o.).

⁽³⁾ A Tanács 343/2003/EK rendelete (2003. február 18.) egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (HL L 50., 2003.2.25., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1560/2003/EK rendelete (2003. szeptember 2.) egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó szempontok és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról (HL L 222., 2003.9.5., 3. o.).

⁽⁵⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1998. április 21.) a munkacsoport tevékenységéről szóló jelentésről (SCH/Com-ex (98) 1 rev 2.) (HL L 239., 2000.9.22., 191. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1998. június 23.) a schengeni területről történő kitoloncoláshoz szükséges okmányok kiállításánál problémát felvető országokra vonatkozó szükséges intézkedésekről (SCH/Com-ex (98) 18 rev.) (HL L 239., 2000.9.22., 197. o.).

⁽⁸⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1998. június 23.) a vízum iránti kérelmet benyújtó személyek útlevelének lebélyegzéséről (SCH/Com-ex (98) 21) (HL L 239., 2000.9.22., 200. o.).

⁽⁹⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1998. október 27.) az illegális bevándorlás elleni intézkedések elfogadásáról (SCH/Com-ex (98) 37 def. 2.) (HL L 239., 2000.9.22., 203. o.).

október 27-i határozata (SCH/C (98) 117) léptette hatályba. Az említett határozatok elavulttá váltak, miután hatályba lépett a 377/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾, amely létrehozta a bevándorlási összekötő tisztviselők harmadik országokba való kiküldésének közös keretét, az 562/2006/EK rendelet, amely a külső határok ellenőrzésére vonatkozó közös intézkedéscsomagot írt elő, valamint a 2009/371/IB rendelet⁽²⁾, amely – többek között az irreguláris migráció elleni küzdelemre vonatkozó – információk cseréjével kapcsolatos konkrét feladatokkal bízta meg az Európot.

- (11) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (98) 59 rev. határozata⁽³⁾ az illegális bevándorlás elleni küzdelem erősítése céljából iránymutatásokat határozott meg az okmányszakértők légi és tengeri forgalomban, valamint a tagállamok konzuli képviseletein történő koordinált alkalmazására vonatkozóan. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 377/2004/EK rendelet, amely új szabályokat állapított meg az összekötő tisztviselők harmadik országokba való kiküldésére.
- (12) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (99) 7 rev 2. határozata⁽⁴⁾ jóváhagyta a külső határokon felmerülő biztonsági és ellenőrzési feladatok végzéséhez tanácsokat és segítséget nyújtó összekötő tisztviselők tagállamok közötti kölcsönös kiküldésére vonatkozó tervet. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett az 562/2006/EK rendelet és a 2007/2004/EK rendelet, amelyek együtt új jogi keretet vezettek be a külső határok ellenőrzése tekintetében – ideértve az összekötő tisztviselők kiküldését – a tagállamok közötti együttműködésre vonatkozóan.
- (13) A 189/2008/EK tanácsi rendelet⁽⁵⁾ a SIS II egyes teszteléseinek tekintetében előírásokat állapított meg, amelyek annak igazolására hivatottak, hogy a központi SIS II, a kommunikációs infrastruktúra, valamint a központi SIS II és a nemzeti rendszerek (N.SIS II) közötti interaktív kapcsolatok a SIS II jogi eszközök által meghatározott műszaki és működési követelményeknek megfelelően működnek. Ennek a rendeletnek megszűnt a joghatása, amikor a SIS II 2013. április 9-én megkezdte működését.
- (14) A jogbiztonság és az áttekinthetőség érdekében ezeket az elavult határozatokat és a rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (15) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a schengeni vívmányok közé tartozó számos uniós jogi aktus hatályon kívül helyezését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel ez a rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (17) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal⁽⁶⁾ összhangban nem vesz részt, ennél fogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (18) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal⁽⁷⁾ összhangban nem vesz részt, ennél fogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (19) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló

⁽¹⁾ A Tanács 377/2004/EK rendelete (2004. február 19.) a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról (HL L 64., 2004.3.2., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2009/371/IB határozata (2009. április 6.) az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról (HL L 121., 2009.5.15., 37. o.).

⁽³⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1998. december 16.) az okmányszakértők összehangolt igénybevételéről (SCH/Com-ex (98) 59 rev.) (HL L 239., 2000.9.22., 308. o.).

⁽⁴⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1999. április 28.) az összekötő tisztviselőkről (SCH/Com-ex (99) 7 rev 2.) (HL L 239., 2000.9.22., 411. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 189/2008/EK rendelete (2008. február 18.) a Schengeni Információs Rendszer (SIS II) második generációjának teszteléséről (HL L 57., 2008.3.1., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

társulásáról szóló megállapodás⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat⁽²⁾ 1. cikkében említett területhez tartoznak.

- (20) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁽³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkében említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/146/EK⁽⁴⁾ és a 2008/149/IB tanácsi határozat⁽⁵⁾ 3. cikkével.
- (21) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv⁽⁶⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkében említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2011/349/EU⁽⁷⁾ és a 2011/350/EU⁽⁸⁾ tanácsi határozat 3. cikkével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az elavult jogszabályok hatályon kívül helyezése

A következő jogi aktusok hatályukat veszítik:

- SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. határozat (vízumpolitika),
- SCH/Com-ex (95) 21. határozat (statisztikai adatok cseréje),
- SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1. határozat (schengeni vízumok kiadása),
- SCH/Com-ex (97) 39 rev. határozat (bizonyítási eszközök visszafogadási megállapodások keretében),
- SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2. határozat (munkacsoport),
- SCH/Com-ex (98) 18 rev. határozat (nehézségek a *laissez-passer*-k megszerzése terén),
- SCH/Com-ex (98) 21. határozat (útlevelek lebélyegzése),
- SCH/Com-ex (98) 37 def. 2. határozat (illegális bevándorlás elleni küzdelem),

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽³⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2008/149/IB határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 50. o.).

⁽⁶⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽⁷⁾ A Tanács 2011/349/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a bűnműködésügyi és rendőrségi együttműködéshez kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

- SCH/C (98) 117. határozat (illegális bevándorlás elleni küzdelem),
- SCH/Com-ex (98) 59 rev. határozat (okmányszakértők),
- SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2 határozat (összekötő tisztviselők), és
- a 189/2008/EK rendelet (SIS II tesztelések).

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2016. január 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/94 RENDELETE

(2016. január 20.)

a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a schengeni vívmányok egyes jogi aktusainak hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének d) pontjára, valamint 87. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az uniós jog átláthatóságának javítása alapvető eleme a jogalkotás minőségének javítását célzó stratégiának, amelynek az uniós intézmények általi végrehajtása folyamatban van. Ezzel összefüggésben a hatályos jogszabályok közül helyénvaló hatályon kívül helyezni azokat, amelyek már semmilyen célt sem szolgálnak.
- (2) A büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területére vonatkozóan elfogadott és a schengeni vívmányok közé tartozó számos jogi aktus már nem releváns, azok ideiglenes jellegéből következően vagy mivel azok tartalmát későbbi jogi aktusok átvették.
- (3) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (93) 14. határozata ⁽²⁾ a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemre vonatkozó, gyakorlati igazságügyi együttműködés javítását célozta, kizárólag azokban az esetekben, amikor egy tagállam megtagadta az együttműködést. Ez a határozat elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2000/C-197/01. számú tanácsi jogi aktussal ⁽³⁾ megállapított, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény, amely mélyebb együttműködést ír elő a tagállamok között a bűnügyi jogsegély terén az összes bűncselekmény, így a kábítószer-kereskedelem tekintetében is.
- (4) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (97) decl. 13, rev. 2. nyilatkozata ⁽⁴⁾ a kiskorúak harmadik személy általi jogellenes elvitelére, valamint arra a helyzetre vonatkozott, amikor az egyik szülő viszi el jogellenesen a kiskorút a szülői felügyeleti joggal rendelkező személytől. Ez a nyilatkozat elavulttá vált, miután hatályba lépett az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ és a 2013/115/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁶⁾, amelyek új szabályokat állapítanak meg a külső határt átlépő kiskorúak ellenőrzésére, valamint a SIRENE-irodák ezzel kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan.
- (5) A Végrehajtó Bizottság SCH/Com-ex (98) 52. határozata ⁽⁷⁾ elfogadta a határon átnyúló műveletek során a tagállamokat segítő, határokon átnyúló rendőrségi együttműködésről szóló schengeni kézikönyvet. Ez a határozat elavulttá vált, miután a kézikönyv tartalmát belefoglalták a következő dokumentumokba: a schengeni vívmányoknak a rendőrségi együttműködés terén való helyes alkalmazására vonatkozó ajánlások és a legjobb gyakorlatok aktualizált katalógusa; kézikönyv a határon átnyúló műveletekről; és rövid kézikönyv a bűnüldöző hatóságok összekötő tisztviselőiről.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. november 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 14-i határozata.

⁽²⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1993. december 14.) a kábítószer-kereskedelem elleni gyakorlati igazságügyi együttműködés javításáról (SCH/Com-ex (93) 14.) (HL L 239., 2000.9.22., 427. o.).

⁽³⁾ A Tanács jogi aktusa (2000. május 29.) az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezménynek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke szerinti létrehozásáról (HL C 197., 2000.7.12., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Végrehajtó Bizottság nyilatkozata (1998. február 9.) a kiskorúak jogellenes elviteléről (SCH/Com-ex (97) decl. 13, rev. 2.), (HL L 239., 2000.9.22., 436. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság 2013/115/EU végrehajtási határozata (2013. február 26.) a SIRENE-kézikönyvről és a Schengeni Információs Rendszer második generációja (SIS II) további végrehajtási intézkedéseiről (HL L 71., 2013.3.14., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1998. december 16.) a határon átnyúló rendőrségi együttműködésről szóló kézikönyvről (SCH/Com-ex (98) 52) (HL L 239., 2000.9.2., 408. o.).

- (6) A Végrehajtó Bizottság a SCH/Com-ex (99)11 Rev. 2 határozattal ⁽¹⁾ elfogadott egy, a közúti közlekedési szabályok megsértésével kapcsolatos eljárásokban folytatandó együttműködésről szóló megállapodást. Az említett megállapodásnak egyes tagállamok, valamint két harmadik állam (Izland és Norvégia) voltak a részes felei. Ennélfogva e megállapodás nem képezi a schengeni vívmányok részét. Ezen túlmenően e megállapodás soha nem lépett hatályba, és egyetlen tagállam sem tett az említett megállapodás 20. cikke (3) bekezdése értelmében nyilatkozatot a megállapodásnak az azon tagállamok közötti alkalmazására vonatkozóan, amelyek azt megerősítették. Ennélfogva az említett határozat elveszítette relevanciáját, és hatályon kívül kell helyezni.
- (7) A 2008/173/IB tanácsi határozat ⁽²⁾ meghatározta az egyes tesztelések részletes alkalmazási területét, szervezését, koordinálását és hitelesítési eljárásait annak megállapítása céljából, hogy a Schengeni Információs Rendszer II (SIS II) megfelel-e a SIS II-re vonatkozó jogi eszközök által meghatározott műszaki és működési követelményeknek. Ennek a határozatnak megszűnt a joghatása, amikor a SIS II 2013. április 9-én megkezdte működését.
- (8) A jogbiztonság és az áttekinthetőség érdekében az említett elavult határozatokat és a nyilatkozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (9) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a schengeni vívmányok közé tartozó számos jogi aktus hatályon kívül helyezését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (10) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában; az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel ez a rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (11) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben Írország az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdésével, valamint a 2002/192/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban részt vesz.
- (12) Az Egyesült Királyság által az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének első mondatával összhangban 2013. július 24-én tett bejelentés alapján azonban az említett jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének második mondata értelmében a fent említett elavult határozatok és a nyilatkozat 2014. december 1-je óta már nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (13) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽⁴⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽⁵⁾ 1. cikkében említett területhez tartoznak.
- (14) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽⁶⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkében említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/149/IB tanácsi határozat ⁽⁷⁾ 3. cikkével.

⁽¹⁾ A Végrehajtó Bizottság határozata (1999. április 28.) a közúti közlekedési szabályok megsértésével kapcsolatos eljárásokban folytatandó együttműködésről szóló megállapodásról (SCH/Com-ex (99) 11 Rev. 2) (HL L 239., 2000.9.22., 428. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2008/173/IB határozata (2008. február 18.) a Schengeni Információs Rendszer (SIS II) második generációjának teszteléséről (HL L 57., 2008.3.1., 14. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

⁽⁴⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két állammal a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽⁶⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁷⁾ A Tanács 2008/149/IB határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 50. o.).

- (15) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkében említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2011/349/EU tanácsi határozat⁽²⁾ 3. cikkével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az elavult jogszabályok hatályon kívül helyezése

A következő jogi aktusok hatályukat veszítik:

- a SCH/Com-ex (93) 14. határozat (a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem),
- a SCH/Com-ex (97) decl. 13, rev. 2. nyilatkozat (kiskorúak jogellenes elvitele),
- a SCH/Com-ex (98) 52. határozat (rendőrségi kézikönyv),
- a SCH/Com-ex (99)11 Rev. 2. határozat (közúti közlekedési szabályok megsértése), és
- a 2008/173/IB határozat (SIS II tesztelések).

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknak megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2016. január 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ HL L 160., 2011.6.18., 3. o.

⁽²⁾ A Tanács 2011/349/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a büntügyi igazságügyi és rendőrségi együttműködéshez kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 1. o.).

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/95 RENDELETE

(2016. január 20.)

a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésére, 83. cikke (1) bekezdésére, 87. cikke (2) bekezdésére, valamint 88. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az uniós jog átláthatóságának javítása alapvető eleme a jogalkotás minőségének javítását célzó stratégiának, amelynek az uniós intézmények általi végrehajtása folyamatban van. Ezzel összefüggésben a hatályos jogszabályok közül helyénvaló hatályon kívül helyezni azokat, amelyek már semmilyen célt sem szolgálnak.
- (2) A büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területére vonatkozóan elfogadott jogi aktusok közül számos elavulttá vált, mivel tartalmukat későbbi jogi aktusok átvették.
- (3) A 96/610/IB tanácsi együttes fellépés ⁽²⁾ létrehozta a terrorizmus elleni különleges képességek, ismeretek és szakértelem jegyzékét annak érdekében, hogy szélesebb körben és könnyebben hozzáférhetővé tegye ezeket valamennyi tagállam hivatalos szervei számára. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2009/371/IB tanácsi határozat ⁽³⁾, amely az Europolt bízta meg a tagállamok bűnüldöző hatóságai között a terrorizmusnak és a súlyos bűncselekmények egyéb fajtáinak a megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem terén megvalósuló kölcsönös együttműködés támogatásával és az erősítésével, és a 2008/615/IB tanácsi határozat ⁽⁴⁾, amely bevezette a terrorizmus elleni küzdelem terén folytatott, határokon átnyúló együttműködés új keretét.
- (4) A 96/699/IB tanácsi együttes fellépés ⁽⁵⁾ az Europol Kábítószersegységét jelölte meg azon hatóságként, amelynek a számára továbbítani kell a kábítószeres kémiai jellemzésére szolgáló, tagállamokból származó információkat. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2009/371/IB határozat.
- (5) A 96/747/IB tanácsi együttes fellépés ⁽⁶⁾ a különleges képességekre, ismeretekre és szakértelemre vonatkozó jegyzék létrehozásával a tagállami bűnüldöző hatóságok közötti együttműködés megerősítésére irányult. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2009/371/IB határozat, amely az Europolt bízta meg a tagállamok illetékes hatóságainak nyomozati eljárásaiban alkalmazott különleges ismeretek elmélyítésével és a nyomozási tanácsadással.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. november 24-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 14-i határozata.

⁽²⁾ A 96/610/IB együttes fellépés (1996. október 15.), amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján fogadott el az Európai Unió tagállamai közötti, terrorizmus elleni együttműködés megkönnyítése céljából, a terrorizmus elleni különleges képességek, ismeretek és szakértelem jegyzékének létrehozásáról és vezetéséről (HL L 273., 1996.10.25., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2009/371/IB határozata (2009. április 6.) az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról (HL L 121., 2009.5.15., 37. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2008/615/IB határozata (2008. június 23.) a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről (HL L 210., 2008.8.6., 1. o.).

⁽⁵⁾ A 96/699/IB együttes fellépés (1996. november 29.), amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikke alapján fogadott el a tiltott kábítószer-kereskedelemben a tagállamok jobb együttműködésének előmozdítása érdekében a kábítószeres kémiai jellemzésére szolgáló információk kölcsönös cseréjéről (HL L 322., 1996.12.12., 5. o.).

⁽⁶⁾ A 96/747/IB együttes fellépés (1996. november 29.), amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján fogadott el a nemzetközi szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos különleges képességek, ismeretek és szakértelem jegyzékének az Európai Unió tagállamai közötti bűnüldözési együttműködés megkönnyítése érdekében történő létrehozásáról és vezetéséről (HL L 342., 1996.12.31., 2. o.).

- (6) A 96/750/IB tanácsi együttes fellépés⁽¹⁾ arra irányult, hogy megerősítse az érintett tagállami hatóságok közötti együttműködést a kábítószer-függőség elleni küzdelemben, valamint felszólította a tagállamokat jogszabályaik közelítésére, hogy kölcsönösen összeegyeztethetővé tegyék azokat az Unión belüli tiltott kábítószer-kereskedelem megelőzéséhez, és az az ellen folytatott küzdelemhez szükséges mértékben. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2000/C-197/01 tanácsi jogi aktsussal⁽²⁾ megállapított, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény, valamint a 2004/757/IB tanácsi kerethatározat⁽³⁾.
- (7) A 97/339/IB tanácsi együttes fellépés⁽⁴⁾ a törvényesség és a rend fenntartása, a személyek és vagyontárgyaik védelme, valamint a bűncselekmények megelőzése érdekében lehetővé tette az együttműködést és a hivatalos információcserét a tagállamok között a több tagállamból érkező, jelentős számú résztvevőt megmozgató nagyszabású események tekintetében. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett a 2008/615/IB, a 2002/348/IB⁽⁵⁾ és a 2007/412/IB⁽⁶⁾ tanácsi határozat, amelyek új szabályokat állapítottak meg a személyes és egyéb adatok cseréjére, valamint a közrend és a nagyszabású események biztonságának fenntartására irányuló együttműködés egyéb formáira vonatkozóan.
- (8) A 97/372/IB tanácsi együttes fellépés⁽⁷⁾ arra irányult, hogy fokozza a – különösen a kábítószerekre vonatkozó – információk és hírszerzési értesülések cseréjét a vámhatóságok és az egyéb bűnüldöző hatóságok között. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett egyrészt a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló egyezmény kidolgozásáról szóló 98/C-24/01 tanácsi jogi aktus⁽⁸⁾, amely részletesebb szabályokat állapított meg a tagállamok közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről a nemzeti vámügyi rendelkezések megsértésének megelőzése és felderítése tekintetében, másrészt a 2009/917/IB tanácsi határozat⁽⁹⁾, amely a váminformációs rendszer (VIR) létrehozásával erősíti a vámhatóságok együttműködési és ellenőrzési eljárásainak hatékonyságát, harmadrészt a 2009/371/IB határozat, amely az Europolt bízta meg a vámegyüttműködés támogatására irányuló feladatokkal.
- (9) A 98/C-216/01 tanácsi jogi aktsussal⁽¹⁰⁾ megállapított, a járművezetéstől való eltiltásról szóló, 1998. június 17-i egyezményt csak hét tagállam ratifikálta, és soha nem lépett hatályba. Emellett e hét tagállam közül csak kettő – Írország és az Egyesült Királyság – tett az említett egyezmény 15. cikke (4) bekezdésének értelmében nyilatkozatot, amely szerint az egyezmény rájuk nézve azt megelőzően is alkalmazandó, hogy valamennyi tagállamban hatályba lépne. Az Egyesült Királyság által az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének első mondatával összhangban 2013. július 24-én tett bejelentése alapján azonban az említett jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének második mondata értelmében az említett tanácsi jogi aktus és az említett egyezmény 2014. december 1-je óta már nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Mivel ezek az eszközök már egyetlen tagállam tekintetében sem alkalmazandók, elveszítették relevanciájukat az uniós vívmányok között, és hatályon kívül kell őket helyezni.

⁽¹⁾ A Tanács 96/750/IB együttes fellépése (1996. december 17.) az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikke alapján az Európai Unió tagállamainak a kábítószer-függőség elleni küzdelemmel, valamint a tiltott kábítószer-kereskedelem megelőzésével és az ellene folytatott küzdelemmel kapcsolatos jogszabályainak és gyakorlatainak közelítéséről (HL L 342., 1996.12.31., 6. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2000/C-197/01 jogi aktsusa (2000. május 29.) az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezménynek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke szerinti létrehozásáról (HL C 197., 2000.7.12., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2004/757/IB kerethatározata (2004. október 25.) a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról (HL L 335., 2004.11.11., 8. o.).

⁽⁴⁾ A 97/339/IB együttes fellépés (1997. május 26.), amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján fogadott el a közrend és közbiztonság terén folytatott együttműködésről (HL L 147., 1997.6.5., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2002/348/IB határozata (2002. április 25.) a nemzetközi vonatkozású labdarúgó-mérkőzésekkel kapcsolatos biztonságról (HL L 121., 2002.5.8., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2007/412/IB határozata (2007. június 12.) a nemzetközi vonatkozású labdarúgó-mérkőzésekkel kapcsolatos biztonságról szóló 2002/348/IB határozat módosításáról (HL L 155., 2007.6.15., 76. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 97/372/IB együttes fellépése (1997. június 9.) az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, a célszempontok, kiválasztási módszerek, stb. pontosításáról, valamint a vámügyi és rendőrségi információk gyűjtéséről (HL L 159., 1997.6.17., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 98/C-24/01. jogi aktsusa (1997. december 18.) az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló egyezmény kidolgozásáról (HL C 24., 1998.1.23., 1. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 2009/917/IB határozata (2009. november 30.) az információs technológia vámügyi alkalmazásáról (HL L 323., 2009.12.10., 20. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 98/C-216/01 jogi aktsusa (1998. június 17.) a járművezetéstől való eltiltásról szóló egyezmény szövegének megállapításáról (HL C 216., 1998.7.10., 1. o.).

- (10) A 98/427/IB tanácsi együttes fellépés⁽¹⁾ létrehozta a bűnügyi jogsegélyre irányuló megkeresések teljesítése során követett helyes gyakorlatok tagállamok közötti cseréjének rendszerét. Ez az együttes fellépés elavulttá vált, miután hatályba lépett a tagállamok közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény.
- (11) Az európai bizonyításvételi parancsról (a továbbiakban: EBP) szóló 2008/978/IB tanácsi kerethatározat⁽²⁾ helyébe az európai nyomozási határozatról (a továbbiakban: ENYH) szóló 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ lépett, mert az EBP hatálya túl korlátozott volt. Az ENYH 26 tagállam között lesz alkalmazandó, az EBP pedig csak azon két tagállamban lesz alkalmazandó továbbra is, amely nem vesz részt az ENYH-ban, ezért az EBP már nem képezi a büntetőügyekben folytatott együttműködés hasznos eszközét és azt hatályon kívül kell helyezni.
- (12) A jogbiztonság és az áttekinthetőség érdekében az elavult együttes fellépéseket, az említett egyezményt, tanácsi jogi aktust és kerethatározatot hatályon kívül kell helyezni.
- (13) Noha az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 83. cikkének (1) bekezdése irányelv elfogadását írja elő, a 96/750/IB együttes fellépés és a 2008/978/IB kerethatározat hatályon kívül helyezésére megfelelő eszköz egy rendelet, mivel e rendelet nem állapít meg szabályozási minimumokat a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan, hanem csupán hatályon kívül helyezi az elavult jogi aktusokat anélkül, hogy azokat új jogi aktusokkal váltaná fel.
- (14) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén számos jogi aktus hatályon kívül helyezését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (15) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (16) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (17) Az Egyesült Királyság által az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének első mondatával összhangban 2013. július 24-én tett bejelentés alapján azonban az említett jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének második mondatára értelmében a 96/610/IB, a 96/699/IB, a 96/747/IB, a 96/750/IB, a 97/339/IB, a 97/372/IB és a 98/427/IB együttes fellépés, valamint a 98/C-216/01 tanácsi jogi aktus 2014. december 1-je óta már nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Ennélfogva az Egyesült Királyság az említett jogi aktusok tekintetében nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Az említett jegyzőkönyv 10. cikke (4) bekezdése első albekezdésének harmadik mondatával összhangban azonban a 2008/978/IB kerethatározat – amelynek helyébe a 2014/41/EU irányelv lépett – továbbra is alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban ezért az Egyesült Királyság bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az elavult jogszabályok hatályon kívül helyezése

A következő jogi aktusok hatályukat veszítik:

— a 96/610/IB együttes fellépés (a terrorizmus elleni képességek jegyzéke),

⁽¹⁾ A Tanács 98/427/IB együttes fellépése (1998. június 29.) az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, a kölcsönös bűnügyi jogsegély terén követendő helyes gyakorlatról (HL L 191., 1998.7.7., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2008/978/IB kerethatározata (2008. december 18.) a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításvételi parancsról (HL L 350., 2008.12.30., 72. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

- a 96/699/IB együttes fellépés (a kábítószer kémiai jellemzése),
- a 96/747/IB együttes fellépés (a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos képességek jegyzéke),
- a 96/750/IB együttes fellépés (a kábítószer-függőség és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem),
- a 97/339/IB együttes fellépés (a közrend és közbiztonság terén folytatott együttműködés),
- a 97/372/IB együttes fellépés (a vámhatóságok közötti együttműködés),
- a 98/C-216/01 tanácsi jogi aktus és az 1998. június 17-i egyezmény (a járművezetéstől való eltiltás),
- a 98/427/IB együttes fellépés (a kölcsönös bűnügyi jogsegély terén követendő helyes gyakorlat), és
- a 2008/978/IB kerethatározat (európai bizonyításfelvételi parancs).

2. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 2008/978/IB kerethatározat értelmében végrehajtott európai bizonyításfelvételi parancsokat továbbra is az említett kerethatározat szabályozza, a vonatkozó büntetőeljárás jogerős határozattal való lezárultáig.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2016. január 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/96 RENDELETE

(2016. január 20.)

az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény területén alkalmazandó ellenőrzési és végrehajtási rendszer meghatározásáról szóló 1236/2010/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) 2006. november 15-i éves ülésén elfogadott ajánlással létrehozott, majd ezt követően a 2007 novemberében, 2008 novemberében és 2009 novemberében tartott éves üléseken elfogadott ajánlásokkal módosított ellenőrzési és végrehajtási rendszert (a továbbiakban: a rendszer) az 1236/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ átülteti az uniós jogba.
- (2) A 2012 novemberében tartott éves ülésén a NEAFC elfogadta a 15:2013. számú ajánlást, amely módosítja a rendszernek az átrakodások és a kirakodási kikötő közléséről szóló 13. cikkét. A következő, 2013 novemberében tartott éves ülésén a NEAFC elfogadta a 9:2014. számú ajánlást, amely a rendszernek a fogalom meghatározásokról, a külföldi halászhajók kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésére alkalmazandó rendelkezésekről és a jogsértési eljárásokról szóló 1., 20–25., illetve 28. cikkét módosítja. A 2014 novemberében tartott éves ülésén a NEAFC elfogadta a 12:2015. számú ajánlást, amely a rendszernek a külföldi halászhajók kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzéséről szóló 22. és 23. cikke tekintetében módosítja a 9:2014. számú ajánlást.
- (3) A 81/608/EGK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ jóváhagyott, az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény 12. és 15. cikke alapján a 15:2013. számú ajánlás 2013. február 8-án hatályba lépett.
- (4) A 12:2015. számú ajánlással módosított 9:2014. számú ajánlás 2015. július 1-jén lépett hatályba. Mivel a 9:2014. számú ajánlás az említett naptól kezdve köti a szerződő feleket, helyénvaló e rendelet egyes rendelkezései alkalmazásának kezdő időpontját összehangolni az említett ajánlás alkalmazásának kezdő időpontjával.
- (5) Ezeket az ajánlásokat át kell ültetni az uniós jogba. Az 1236/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ HL C 332., 2015.10.8., 81. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. december 15-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. január 15-i határozata.⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1236/2010/EU rendelete (2010. december 15.) az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény területén alkalmazandó ellenőrzési és végrehajtási rendszer meghatározásáról és a 2791/1999/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2010.12.31., 17. o.).⁽⁴⁾ A Tanács 81/608/EGK határozata (1981. július 13.) az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 227., 1981.8.12., 21. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1236/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. »halászati tevékenységek«: halászat, beleértve a közös halászati műveleteket is, halfeldolgozási műveletek, halászati erőforrások vagy azokból származó termékek átrakodása vagy kirakodása, valamint a halászathoz kapcsolódó vagy annak előkészítésére irányuló egyéb kereskedelmi tevékenység, ideértve a csomagolást, a szállítást, az üzemanyag-felvételt és a készletfelvételt;”;

b) a 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„10. »nem szerződő fél hajója«: olyan, halászati tevékenységet folytató hajó, amely nem szerződő fél lobogója alatt hajózik, beleértve azokat a hajókat, amelyek esetében megalapozott gyanú áll fenn, hogy honosság nélküliek;”;

c) a 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. »kikötő«: kirakodásra vagy a halászati tevékenységekkel kapcsolatos vagy azokat támogató szolgáltatások nyújtására használt parti hely vagy olyan parti vagy partközeli hely, amelyet egy szerződő fél halászati erőforrások átrakodására kijelöl.”;

2. A 9. cikk (1) bekezdése d) pontjának utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A IV. fejezet sérelme nélkül a fogadó hajó bármely kirakodás előtt legalább 24 órával jelenti a fedélzeten lévő összes fogást, a kirakodásra szánt teljes tömeget, a kikötő nevét és a kirakodás becsült időpontját, függetlenül attól, hogy a kirakodásra az egyezmény területén belül vagy azon kívül kerül-e sor.”;

3. A IV. fejezet címsorának helyébe a következő szöveg lép:

„A MÁS SZERZŐDŐ FÉL LOBOGÓJA ALATT HAJÓZÓ HAJÓK ÁLTAL KIFOGOTT HALAK KIKÖTŐ SZERINTI ÁLLAM ÁLTALI ELLENŐRZÉSE”.

4. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

Hatály

Az e fejezetben meghatározott rendelkezések – az 1224/2009/EK rendelet és az 1005/2008/EK tanácsi rendelet (*) sérelme nélkül – a tagállamok kikötőinek azon halászhajók általi használatára alkalmazandók, amelyek egy másik szerződő fél lobogója alatt hajózó halászhajó által az egyezmény területén fogott, valamely kikötőben korábban ki nem rakodott és át nem rakodott halászati erőforrásokat tartanak a fedélzeten.

5. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Kijelölt kikötők

A tagállamok olyan kikötőket jelölnek ki és értesítik ezekről a Bizottságot, ahol a valamely másik szerződő fél lobogója alatt hajózó halászhajók által az egyezmény területén fogott halászati erőforrások kirakodása vagy átrakodása, vagy kikötői szolgáltatások ilyen hajók részére történő nyújtása engedélyezett. A Bizottság értesíti a NEAFC titkárságát e kikötőkről és a kijelölt kikötők jegyzékében történő bármilyen változásról legalább tizenöt nappal a változás hatálybalépését megelőzően.

A valamely másik szerződő fél lobogója alatt hajózó halászhajók által az egyezmény területén fogott halak kirakodása vagy átrakodása, valamint a kikötői szolgáltatások ilyen hajók részére történő nyújtása csak a kijelölt kikötőkben engedélyezett.”;

(*) A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).”;

6. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1005/2008/EK rendelet 6. cikkének megfelelően a valamely kikötőbe belépni kívánó, a 22. cikk szerinti halat szállító halászhajó parancsnoka vagy annak képviselője legalább három munkanappal a várható érkezés előtt értesíti az adott kikötő szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

Egy tagállam rendelkezhet azonban más bejelentési határidő megállapításáról is, figyelembe véve különösen a kifogott halak feldolgozásának típusát vagy a halászterületek és a kikötői közötti távolságot. Ilyen esetben a tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet, valamint a NEAFC titkárságát.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A küldő érvénytelenítheti az (1) bekezdésben említett előzetes értesítést azáltal, hogy erről legalább 24 órával a megérkezés bejelentett becsült időpontja előtt értesíti a parancsnok által használni kívánt kikötő hatáskörrel rendelkező hatóságait.”;

7. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Kirakodásra, átrakodásra vagy a kikötő egyéb használatára vonatkozó engedély”;

b) az (1) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 24. cikknek megfelelően továbbított értesítésre reagálva a kirakodni vagy átrakodni kívánó halászhajó lobogója szerinti állam vagy – amennyiben a halászhajó átrakodásban vett részt az uniós vizeken kívül – az átadó hajók lobogója szerinti állam vagy államok a 24. cikkben említett előzetes értesítés kitöltése útján megerősítik, hogy:”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kirakodási vagy átrakodási műveleteket csak azt követően lehet megkezdeni, hogy a kikötő szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 24. cikkben említett előzetes értesítés megfelelő kitöltése útján arra engedélyt adtak. Ilyen engedélyt csak akkor adnak, ha a lobogó szerinti állam (1) bekezdésben említett megerősítését megkapták.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A kirakodás, az átrakodás vagy a kikötő egyéb használata nem engedélyezhető, ha a kikötő szerinti tagállam egyértelmű bizonyítékot kap arra nézve, hogy a fedélzeten lévő fogást az egyik szerződő félnek a nemzeti joghatósága alatt álló területekre alkalmazandó előírásait megszegve fogták ki.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A kikötő szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a kirakodási, átrakodási vagy a kikötő egyéb használatára vonatkozó engedély megadására vagy megtagadására vonatkozó határozatukról a 24. cikkben említett előzetes értesítés megfelelő kitöltése útján haladéktalanul értesítik a hajó parancsnokát vagy annak képviselőjét és a hajó lobogója szerinti államot, és tájékoztatják a NEAFC titkárságát.”;

8. A 26. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a II. mellékletben meghatározott általános iránymutatásokat figyelembe vevő kockázatkezelés alapján minden jelentési évben ellenőrzik a kikötőkben kirakodott vagy átrakodott friss hal legalább 5 %-át és fagyasztott hal legalább 7,5 %-át.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ellenőrzéseket igazságos, átlátható és megkülönböztetésmentes módon kell végezni, és azok nem jelenthetik az érintett hajó zaklatását.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ellenőrök a hajó minden vonatkozó részét megvizsgálják annak érdekében, hogy ellenőrizzék a vonatkozó védelmi és kezelési intézkedések betartását. Az ellenőrzéseket a III. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően végzik.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok minden lehetséges erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy megkönnyítsék a kommunikációt a hajó parancsnokával vagy a legénység vezető beosztású tagjaival, ideértve azt is, hogy szükség esetén és lehetőség szerint tolmácsot biztosítsanak az ellenőr mellé.”;

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A nemzeti ellenőrök nem zavarhatják a parancsnokot abban, hogy kapcsolatot tartson a lobogó szerinti állam hatóságaival.”;

f) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A kikötő szerinti tagállam felkérheti más szerződő felek ellenőreit arra, hogy csatlakozzanak a tagállam saját ellenőreihez és kövessék figyelemmel az ellenőrzést.”

9. A 29. cikk (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az ellenőrzést végző tagállam adott esetben közli az ellenőrzés megállapításait azzal a szerződő féllel is, amelynek vizein a jogsértést elkövették, valamint azzal az állammal is, amelynek a hajó parancsnoka az állampolgára.”;

10. A melléklet számozása I. mellékletre változik;

11. A rendelet egy új II. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét az e rendelet I. melléklete tartalmazza.

12. A rendelet egy új III. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét az e rendelet II. melléklete tartalmazza.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk 1., valamint 4.–12. pontját azonban 2015. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. január 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

I. MELLÉKLET

Az 1236/2010/EU rendelet a következő melléklettel egészül ki:

„II. MELLÉKLET

**A KIKÖTŐ SZERINT ILLETÉKES TAGÁLLAM ÁLTALI ELLENŐRZÉSHEZ KAPCSOLÓDÓ
KOCKÁZATKEZELÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS IRÁNYMUTATÁSOK**

A kockázatkezelés a kockázatok rendszeres azonosítását és a kockázati események bekövetkezésének korlátozásához szükséges valamennyi intézkedés végrehajtását jelenti. Olyan tevékenységek tartoznak ebbe a körbe, mint az adat- és információgyűjtés, a kockázatok elemzése és értékelése, intézkedések előkészítése és végrehajtása, valamint a folyamat és az eredmények rendszeres monitoringja és felülvizsgálata.

Az elvégzett kockázatértékelés alapján valamennyi kikötővel rendelkező tagállam meghatározza a saját kockázatkezelési stratégiáját annak érdekében, hogy könnyebben megfeleljen e rendelet előírásainak. A stratégiának magában kell foglalnia az egyes kockázatok jellege és becsült szintje, valamint a célértékek elérése szempontjából megfelelő költséghatékony ellenőrzési és vizsgálati eszközök azonosítását, leírását és elosztását.

Kockázatértékelési és kockázatkezelési kritériumok kerülnek meghatározásra az ellenőrzési és vizsgálati tevékenységekre vonatkozóan annak érdekében, hogy időben elvégezhető legyenek a kockázatértékelések és a vonatkozó ellenőrzési és vizsgálati információk általános értékelései.

Az egyes halászhajókat, a halászhajók csoportjait, az üzemeltetőket és/vagy a különböző fajokra irányuló és az egyezmény területének különböző részein végzett halászati tevékenységeket a hozzájuk rendelt kockázati szinteknek megfelelő ellenőrzésnek és vizsgálatnak vetik alá, amely során a kikötőben végzett kirakodások és átrakodások kikötő szerint illetékes tagállam általi ellenőrzése a kockázati szint kritériumaira vonatkozó alábbi általános feltevések alapján történik:

- a) nem valamely szerződő fél hajója által ejtett fogások;
- b) fagyasztott fogások;
- c) nagy mennyiségű fogások;
- d) korábban a tengeren átrakodott fogások;
- e) a szerződő felek joghatósága alá tartozó vizeken kívül, azaz a szabályozási területen ejtett fogások;
- f) az egyezmény területén belüli és kívüli fogások;
- g) nagy értékű fajokból álló fogások;
- h) olyan halászati erőforrásokból származó fogások, amelyek esetében a halászati lehetőségek különösen korlátozottak;
- i) a korábban elvégzett ellenőrzések száma és a hajó és/vagy az üzemeltető esetében észlelt jogsértések száma.”.

II. MELLÉKLET

Az 1236/2010/EU rendelet a következő melléklettel egészül ki:

„III. MELLÉKLET

A KIKÖTŐ SZERINTI ÁLLAMOK ELLENŐRZÉSI ELJÁRÁSAI

A nemzeti ellenőrök:

- a) ellenőrzik, hogy a hajó fedélzeti azonosító dokumentumai és a hajó tulajdonosára vonatkozó információk valóságosak, teljesek és helyesek-e, többek között úgy is, hogy szükség esetén kapcsolatba lépnek a hajó lobogója szerinti állammal vagy lekérlik a nemzetközi hajónyilvántartások megfelelő adatait;
- b) ellenőrzik, hogy a hajó lobogója és jelei (például név, külső lajstromszám, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnél (IMO) nyilvántartott hajóazonosító szám, nemzetközi rádióhívójel és egyéb jelek, a főbb méretek) megfelelnek-e a dokumentumokban szereplő információknak;
- c) ellenőrzik, hogy a halászatra és halászati tevékenységekre vonatkozó engedélyek valóságosak, teljesek és helyesek-e, valamint hogy megfelelnek-e a 24. cikknek megfelelően közölt információknak;
- d) áttekintik valamennyi egyéb, a fedélzeten tartott vonatkozó dokumentumot és feljegyzést, beleértve az elektronikus formátumúakat is, valamint a lobogó szerinti állam vagy az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek hajómegfigyelési (VMS) adatait. A vonatkozó dokumentumok közé tartozhat a hajónapló, a fogást, átrakodást és kereskedést rögzítő dokumentumok, a legénység listája, a rakományelrendezés tervei és ábrái, a rakterek leírása, valamint a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezménynek (CITES) megfelelően előírt dokumentumok;
- e) megvizsgálják a fedélzeten található valamennyi releváns halászeszközt, beleértve a nem látható helyen tárolt eszközöket és tartozékeszközöket is, valamint ellenőrzik, hogy azok összhangban vannak-e az engedélyekben foglalt feltételekkel. A halászeszközöket abból a szempontból is ellenőrizni kell, hogy az olyan jellemzők mint a szem- és fonálbőség, az eszközök és tartozékaik, a hálók méretei és elrendezése, a csapdák, a kotróhálók, a horgok méretei és száma megfelelnek-e az alkalmazandó jogszabályoknak, és a jelölések megfelelnek-e a hajó számára engedélyezett jelölésnek;
- f) megállapítják, hogy a fedélzeten lévő halakat az alkalmazandó engedélyekkel összhangban halászták-e ki;
- g) nyomon követik a teljes kirakodási vagy átrakodási műveletet, és összehasonlító ellenőrzést végeznek a kirakodásra vonatkozó előzetes értesítésben bejelentett fajonkénti mennyiségek és a ténylegesen ki- vagy átrakodott fajonkénti mennyiségek között;
- h) megvizsgálják – többek között mintavétellel – a halrakományt a mennyiség és az összetétel megállapítása érdekében. Az ellenőrök ilyenkor kinyithatják az előcsomagolt halat tartalmazó konténereket, és a raktér épségének megállapítása céljából áthelyezhetik a halakat vagy a konténereket. E vizsgálat kiterjedhet a termék típusának ellenőrzésére és a névleges tömeg megállapítására;
- i) amikor a kirakodás vagy átrakodás befejeződik, megvizsgálják és feljegyzik a fedélzeten maradt halfajonkénti mennyiségeket;
- j) értékeli, hogy utal-e egyértelmű bizonyíték arra, hogy a hajó jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot vagy azt támogató halászati tevékenységet folytat;
- k) átnyújtják a hajóparancsnoknak az ellenőrzés eredményét – és az esetleges meghozható intézkedéseket – tartalmazó jelentést, amelyet az ellenőr és a parancsnok aláír. A parancsnok jelentésen szereplő aláírása csak annak elismeréséül szolgál, hogy a jelentés másolatát átvette. A parancsnok számára biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy észrevételt, illetve ellenvetést fűzzön a jelentéshez, valamint adott esetben felvegye a kapcsolatot a lobogó szerinti állam érintett hatóságaival, különösen akkor, ha a parancsnok számára komoly nehézségeket okoz a jelentés tartalmának értelmezése. A jelentés másolatát át kell adni a parancsnoknak; és
- l) szükség esetén és lehetőség szerint gondoskodnak a megfelelő dokumentumok fordításáról.”.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/97 IRÁNYELVE

(2016. január 20.)

a biztosítási értékesítésről (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ számos tekintetben módosításra szorul. Az említett irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) Mivel ezen átdolgozás fő célkitűzése és tárgya a biztosítási és viszontbiztosítási értékesítésre vonatkozó nemzeti rendelkezések harmonizálása, és mivel e tevékenységeket az Unió egész területén végzik, ennek az új irányelvnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 53. cikkének (1) bekezdésén és 62. cikkén kell alapulnia. Az irányelv, mint forma, megfelelő ahhoz, hogy az ezen irányelv által lefedett területeken a végrehajtási rendelkezéseket szükség szerint hozzáigazítsák az egyes tagállamokban az adott piac és jogrendszer meglévő sajátosságaihoz. Ezen irányelv célja továbbá a biztosítási és viszontbiztosítási értékesítési tevékenységek folytatására vonatkozó nemzeti szabályok összehangolása.
- (3) Azonban ez az irányelv minimális harmonizációt tűz ki célként, és így nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb rendelkezéseket tartsanak fenn, illetve vezessenek be az ügyfelek védelme érdekében, amennyiben e rendelkezések összhangban vannak az uniós joggal, beleértve ezt az irányelvet is.
- (4) A biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítők központi szerepet töltenek be a biztosítási és a viszontbiztosítási termékek értékesítésében az Unióban.
- (5) Biztosítási termékeket többfajta személy és intézmény értékesíthet, úgy mint ügynök, alkusz, „bankbiztosítási” közvetítő, biztosító, utazási ügynök vagy akár gépjármű-bérbeadó cég. Az értékesítőkkal szembeni egyenlő bánásmód és az ügyfelek védelme megköveteli ezen irányelv alkalmazását mindezen személyek és szervezetek vonatkozásában.
- (6) A fogyasztóknak az értékesítési csatornák közötti eltérések ellenére azonos szintű védelemben kell részesülniük. Annak biztosítása érdekében, hogy azonos szintű védelem érvényesüljön, valamint hogy a fogyasztók javát összehasonlítható standardok szolgálják, különösen az információk nyilvánosságra hozatala terén, elengedhetetlen az értékesítők közötti egyenlő feltételek biztosítása.
- (7) A 2002/92/EK irányelv alkalmazása megmutatta, hogy számos rendelkezés további pontosítást igényel a biztosítási értékesítés elősegítése érdekében, valamint a fogyasztóvédelem megköveteli az irányelv hatályának a biztosítási termék értékesítése valamennyi formájára történő kiterjesztését. A biztosítási termékeket közvetlenül értékesítő biztosítóknak a biztosítási ügynökökhöz és alkuszokhoz hasonló alapon ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk.

⁽¹⁾ HL C 44., 2013.2.15., 95. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. november 24-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 14-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/92/EK irányelve (2002. december 9.) a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

- (8) Annak biztosítása érdekében, hogy ugyanolyan szintű védelem érvényesüljön függetlenül attól, hogy az ügyfelek milyen csatornákon keresztül vásárolnak biztosítási terméket – akár közvetlenül a biztosítótól, akár közvetve egy közvetítőtől –, ezen irányelvnek nemcsak a biztosítókra vagy közvetítőkre kell kiterjednie, hanem olyan más piaci szereplőkre is, amelyek kiegészítő jelleggel értékesítenek biztosítási termékeket, például utazási ügynökökre vagy gépjármű-bérbeadó cégekre, kivéve, ha teljesítik a mentességre vonatkozó feltételeket.
- (9) Még mindig lényeges eltérések vannak a nemzeti rendelkezések között, amelyek a belső piacon akadályt jelentenek a biztosítási és a viszontbiztosítási értékesítési tevékenység megkezdése és folytatása tekintetében. Még tovább kell erősíteni a belső piacot és elő kell mozdítani az életbiztosítási és nem életbiztosítási termékek és szolgáltatások valódi belső piacát.
- (10) A jelenlegi és közelmúltbeli pénzügyi zavarok kiemelték a hatékony fogyasztóvédelem biztosításának fontosságát valamennyi pénzügyi szektorban. Ezért helyénvaló megerősíteni az ügyfelek bizalmát, valamint egységesebbé tenni a biztosítási termékek értékesítésének szabályozását annak biztosítása érdekében, hogy az egész Unióban megfelelő szintű legyen az ügyfelek védelme. A fogyasztóvédelem színvonalát emelni kell a 2002/92/EK irányelvhez képest a különböző nemzeti intézkedések szükségességének mérséklése érdekében. Fontos figyelembe venni a biztosítási szerződések sajátos jellegét a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ által szabályozott befektetési termékekhez képest. A biztosítási szerződések – többek között a biztosítási alapú befektetési termékek – értékesítését ezért ezen irányelvnek a 2014/65/EU irányelvvel összhangban kell szabályoznia. Az értékesítés szabályaira vonatkozó minimális standardokat szigorítani kell, valamint valamennyi biztosítási alapú befektetési termékre vonatkozóan egyenlő feltételeket kell teremteni.
- (11) Ezt az irányelvet azokra a személyekre kell alkalmazni, akik harmadik felek számára biztosítási értékesítési vagy viszontbiztosítási értékesítési szolgáltatásokat nyújtanak.
- (12) Ezt az irányelvet azokra a személyekre kell alkalmazni, akiknek a tevékenysége magában foglalja, hogy akár weboldalon, akár más tájékoztatási eszközön keresztül az ügyfél által kiválasztott kritériumok alapján tájékoztatást nyújtanak egy vagy több biztosítási szerződésről, vagy biztosítási termékeket rangsorolnak, vagy kedvezményt nyújtanak a biztosítási szerződés árából, amennyiben az ügyfélnek a folyamat végén közvetlenül vagy közvetve lehetősége van biztosítási szerződés megkötésére. Ez az irányelv nem alkalmazandó hatóságok vagy fogyasztói szervezetek weboldalaira, amelyeknek nem célja a szerződéskötés, hanem pusztán összehasonlítják a piacon megtalálható biztosítási termékeket.
- (13) Ez az irányelv nem alkalmazandó olyan, mindössze bemutató jellegű tevékenységekre, amelyek adatokat és információkat szolgáltatnak a potenciális szerződőkről a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítők, illetve a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára, vagy információkat nyújtanak a biztosítási vagy viszontbiztosítási termékekről vagy egy biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőről, illetve egy biztosítóról vagy viszontbiztosítóról a potenciális szerződők számára.
- (14) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a személyekre, akik más jellegű szakmai tevékenységet folytatnak, például az adószakértőkre, a könyvelőkre vagy a jogászokra, akik szakmai tevékenységük kifejtése során eseti jelleggel adnak tanácsot a biztosítási fedezettel kapcsolatban; ugyancsak nem kell ezt az irányelvet alkalmazni akkor, ha csupán a biztosítási termékekről általános jelleggel történő tájékoztatásra kerül sor, feltéve, hogy ennek a tevékenységnek nem az a célja, hogy segítséget nyújtson az ügyfélnek biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződés megkötéséhez, vagy teljesítéséhez. Ez az irányelv nem alkalmazandó a biztosító vagy viszontbiztosító nevében végzett szakmai kárigény-ügyintézésre, sem a kárrendezésre vagy a szakértői kárbecslésre.
- (15) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a személyekre, akik a biztosítási értékesítést melléktevékenységként végzik, ha a biztosítási díj nem halad meg egy bizonyos összeget, továbbá a fedezett kockázatok korlátozottak. Az ilyen jellegű biztosítás valamely áruhoz vagy szolgáltatáshoz kapcsolódhat, ideértve az arra vonatkozó kockázatot, hogy egy bizonyos időpontban nem kerül sor valamely szolgáltatás, például vonatút, tornaterem vagy színházberlet igénybevételére, valamint az utazással kapcsolatos más kockázatokat, például az utazás lemondását vagy a poggyász elvesztését. Azonban annak biztosítása érdekében, hogy a biztosítási értékesítési tevékenységhez mindig megfelelő szintű fogyasztóvédelem kapcsolódjon, az értékesítést az ezen irányelv követelményei alól mentesülő kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyen keresztül végző biztosítónak vagy biztosításközvetítőnek biztosítania kell bizonyos alapvető követelmények teljesülését, például közölnie kell személyazonosságát és a panasztétel módját, valamint biztosítania kell, hogy az ügyfél igényeit és szükségleteit figyelembe vegyék.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

- (16) Ennek az irányelvnek azonos szintű védelmet kell biztosítania a fogyasztók számára, valamint biztosítania kell, hogy minden fogyasztó javát összehasonlítható standardok szolgálják. Az irányelvnek elő kell mozdítania az egyenlő feltételeket és az egyenlő feltételeken alapuló versenyt a közvetítők között, függetlenül attól, hogy valamely biztosítóhoz kötődő, függő közvetítőkről van-e szó. A fogyasztók javát szolgálja, ha a biztosítási termékek értékesítését különböző csatornákon keresztül a biztosítókkal különböző formában együttműködő közvetítők végzik, feltéve, hogy a fogyasztóvédelem tekintetében hasonló szabályokat kell alkalmazniuk. Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak ezeket az elveket figyelembe kell venniük.
- (17) Ennek az irányelvnek figyelembe kell vennie az értékesítési csatornák típusai közötti különbségeket. Figyelembe kell vennie például azon biztosításközvetítők jellemzőit, akiket szerződés kötelez arra, hogy kizárólag bizonyos tagállamok piacain jelen lévő egy vagy több biztosítóval folytassanak biztosításértékesítési üzletkötést (függő biztosításközvetítők), továbbá megfelelő és arányos, a különböző értékesítési típusokra alkalmazható feltételeket kell létrehoznia. A tagállamok számára lehetővé kell tenni különösen azt, hogy kiköthessék, hogy valamely biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő, vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tevékenységéért felelős biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítők biztosítsák, hogy az ilyen közvetítő megfelelően a nyilvántartásba-vételi feltételeknek, és hogy vegyék nyilvántartásba a közvetítőt.
- (18) Azon biztosításközvetítőket, viszontbiztosítás-közvetítőket, vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeket, akik természetes személyek, annak a tagállamnak az illetékes hatóságánál kell nyilvántartásba venni, amelyben lakóhelyük található. Azokat, akik naponta ingáznak a lakóhelyük szerinti tagállam és azon tagállam között, ahol értékesítési tevékenységüket végzik (azaz ahol szakmai szempontból a székhelyük található), a „szakmai székhely” szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni. Azon biztosításközvetítőket, viszontbiztosítás-közvetítőket és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végzőket, amelyek jogi személyek, annak a tagállamnak az illetékes hatóságánál kell nyilvántartásba venni, amelyben a létesítő okirat szerinti székhelyük található, vagy amennyiben a nemzeti jog szerint nincs ilyen székhelyük, annak a tagállamnak az illetékes hatóságánál, ahol központi irodájuk található. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a biztosításközvetítők nyilvántartásba vétele és szabályozása terén engedélyezhessék más szervezetek az illetékes hatóságokkal való együttműködést. A biztosításközvetítőket, viszontbiztosítás-közvetítőket és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeket abban az esetben lehet nyilvántartásba venni, ha megfelelnek a szaktudásra, a jó hírnévre, a szakmai kárterítési fedezetre és pénzügyi teljesítőképességre vonatkozó szigorú szakmai követelményeknek. A valamely tagállamban már nyilvántartásba vett közvetítő számára nem szükséges előírni az ezen irányelv szerinti újabb nyilvántartásba vételt.
- (19) Akadályozza a belső biztosítási piac megfelelő működését az, ha a biztosításközvetítők nem tudnak szabadon működni az Unió egész területén. Ezen irányelv fontos lépést jelent a magasabb szintű fogyasztóvédelem és piaci integráció megvalósítása felé.
- (20) A biztosításközvetítőknek, viszontbiztosítás-közvetítőknek és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeknek képesnek kell lenniük arra, hogy éljenek a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás EUMSZ-ben rögzített szabadságával. Ennek megfelelően a székhely szerinti tagállamban történő nyilvántartásba vételnek lehetővé kell tennie, hogy a biztosításközvetítő, a viszontbiztosítás-közvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján más tagállamokban is nyújthasson szolgáltatást, feltéve, hogy sor került az illetékes hatóságok között a megfelelő értesítési eljárásokra.
- (21) A magas színvonalú szolgáltatás és a hatékony fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a fogadó és a székhely szerinti tagállamnak szorosan együtt kell működnie az ezen irányelvben foglalt kötelezettségek végrehajtása terén. Amennyiben a biztosításközvetítők, viszontbiztosítás-közvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján különböző tagállamokban folytatnak üzleti tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kell felelősnek lennie az ezen irányelvben foglalt kötelezettségek teljesítésének biztosításáért a belső piacon belüli üzleti tevékenység egésze tekintetében. Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságának tudomására jut bármely, a területén elkövetett kötelezettségszegés, értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, amely ezt követően köteles meghozni a megfelelő intézkedéseket. Ilyen esetnek minősül különösen a jó hírnévvel kapcsolatos szabályok, a szakmai ismeretekkel és kompetenciával vagy az üzletvitellel kapcsolatos követelmények megszegése. Ezenkívül a fogadó tagállam illetékes hatósága számára biztosítani kell a jogot a beavatkozásra akkor, ha a székhely szerinti tagállam nem hozza meg a megfelelő intézkedéseket, vagy ha a meghozott intézkedések nem elégségesek.
- (22) Fióktelep vagy állandó jelenlét másik tagállamban való létrehozása esetén helyénvaló a székhely szerinti és a fogadó tagállam között megosztani a végrehajtási felelősséget. Míg az üzlet egészére vonatkozó kötelezettségek – például a szakmai követelményekkel kapcsolatos szabályok – teljesítéséért a szolgáltatásnyújtás esetével megegyező rendszer

keretében továbbra is a székhely szerinti tagállamnak kell felelősnek lennie, addig a fogadó tagállam illetékes hatóságának kell érvényesítenie a területén nyújtott szolgáltatások vonatkozásában a tájékoztatási követelményekkel és az üzletvitellel kapcsolatos szabályok betartását. A fogadó tagállamnak azonban, amennyiben illetékes hatóságának tudomására jut bármely olyan, a területén elkövetett kötelezettségszegés, amellyel kapcsolatban ezen irányelv a fogadó tagállamot nem ruházza fel hatáskörrel, értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, amely ezt követően köteles meghozni a megfelelő intézkedéseket. Ilyen esetnek minősül különösen a jó hírnévvel kapcsolatos szabályok, valamint a szakmai ismeretekkel és kompetenciával kapcsolatos követelmények megszegése. Ezenkívül a fogadó tagállam illetékes hatósága számára biztosítani kell a jogot a beavatkozásra akkor, ha a székhely szerinti tagállam nem hozza meg a megfelelő intézkedéseket, vagy ha a meghozott intézkedések nem elégségesek.

- (23) A tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezniük kell minden szükséges eszközzel annak biztosításához, hogy a biztosításközvetítők, viszontbiztosítás-közvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek üzleti tevékenységüket szabályszerűen végezzék az egész Unióban, függetlenül attól, hogy e tevékenységet a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzik-e. A felügyelet eredményessége érdekében az illetékes hatóságok által hozott intézkedéseknek arányban kell állniuk az adott értékesítő üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, függetlenül attól, hogy az érintett értékesítő milyen jelentőséggel bír a piac általános pénzügyi stabilitása szempontjából.
- (24) A tagállamoknak létre kell hozniuk egy olyan központi információs pontot, amelyen keresztül a biztosításközvetítőkről, a viszontbiztosítás-közvetítőkről, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekről általuk vezetett nyilvántartások hozzáférhetőek. Ennek a központi információs pontnak hiperlinket kell tartalmaznia valamennyi tagállam minden egyes illetékes hatóságához. Az átláthatóság növelése és a határokon átnyúló kereskedelem megkönnyítése érdekében az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságnak (EIOPA) egységes elektronikus adatbázist kell létrehoznia, közzétennie és naprakészen tartania minden olyan biztosításközvetítőről, viszontbiztosítás-közvetítőről és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyről, aki vagy amely bejelentette, hogy élni kíván a letelepedés vagy szolgáltatásnyújtás szabadságának jogával. E célból a tagállamoknak haladéktalanul az EIOPA rendelkezésére kell bocsátaniuk a vonatkozó információkat. Az adatbázisnak hiperlinket kell tartalmaznia valamennyi tagállam minden egyes illetékes hatóságához. Valamennyi tagállam minden egyes illetékes hatóságának fel kell tüntetnie a weboldalán az adatbázisra mutató hiperlinket.
- (25) A közvetítőnek egy másik tagállam területén történő, fiókteleppel egyenértékű állandó jelenlétét ugyanúgy kell kezelni, mint egy fióktelepet, kivéve, ha a közvetítő jogszerűen másik jogi forma keretében hozza létre jelenlétét. A további körülményektől függően ilyen eset lehet akár az is, amikor ez a jelenlét formailag nem fióktelep formájában valósul meg, hanem csak egy, a közvetítő saját alkalmazottai vagy egy olyan személy által működtetett iroda formájában, amely független, de állandó felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a közvetítő érdekében ugyanúgy léphessen fel, ahogyan azt egy képviselő tenné.
- (26) Egyértelműen meg kell határozni a székhely szerinti és a fogadó tagállamok vonatkozó jogait és feladatait az általuk nyilvántartásba vett, vagy a letelepedés, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadságával élve területükön biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységeket folytató biztosításközvetítők, viszontbiztosítás-közvetítők, valamint kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek felügyeletére vonatkozóan.
- (27) Azon helyzetek kezelése érdekében, amikor egy biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy csak azért hozza létre székhelyét egy tagállamban, hogy ne kelljen azon másik tagállam rendelkezéseit betartania, ahol tevékenységét teljes egészében vagy nagyrészt végzi, a fogadó tagállam számára biztosított azon lehetőség, hogy elővigyázatossági intézkedéseket hozzon – amennyiben a biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tevékenysége súlyosan veszélyezteti a fogadó tagállam biztosítási és viszontbiztosítási piacának megfelelő működését –, megfelelő megoldás lehet, amit ezen irányelv nem akadályozhat meg. Az említett intézkedések azonban nem gördíthetnek akadályt a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága elé, és nem hátrálthatják a határokon átnyúló tevékenységet.
- (28) Fontos magas szintű szakmaiságot és kompetenciát biztosítani a biztosításközvetítők, viszontbiztosítás-közvetítők, és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek, továbbá a biztosítók és viszontbiztosítók azon alkalmazottai körében, akik részt vesznek a biztosítási szerződések értékesítése előtti, alatti és utáni tevékenységekben. Ezért a közvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek, valamint

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

a biztosítók és viszontbiztosítók alkalmazottai szakmai ismereteinek meg kell felelniük az ilyen tevékenységek összetettségi szintjének. A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyektől meg kell követelni az általuk értékesített biztosítások feltételeinek és adott esetben a kárigények és panaszok kezelésének módjára vonatkozó szabályoknak az ismeretét.

- (29) Gondoskodni kell a képzésről és a továbbképzésről. A képzések és továbbképzések különböző tanulási módokat foglalhatnak magukban, ideértve a tanfolyamokat, az e-oktatást és a mentorálást. A képzések formájával, tartalmával és az előírt bizonyítványokkal vagy más megfelelő bizonyítékokkal – mint például a nyilvántartásba vétel vagy valamely vizsga sikeres teljesítése – kapcsolatos kérdéseket a tagállamoknak kell szabályozniuk.
- (30) A feddhetetlenségre vonatkozó követelmények hozzájárulnak egy biztos alapokon álló és megbízható biztosítási szektorhoz, és azon cél teljesüléséhez, hogy a szerződők megfelelő védelemben részesüljenek. E követelmények többek között előírják a bűnügyi nyilvántartás vagy ennek bármely más nemzeti megfelelője szerinti büntetlen előéletet olyan bűncselekmények tekintetében, mint például a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok értelmében vett bűncselekmények, a tisztességtelenség, a csalás vagy a pénzügyi bűncselekmények, továbbá a társasági jogot, a csődjogot vagy a fizetéseképtelenséggel kapcsolatos jogszabályokat sértő egyéb bűncselekmények.
- (31) Ugyancsak fontos, hogy a biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy irányítási struktúrájában tevékenykedő érintett személyek, akik részt vesznek a biztosítási és viszontbiztosítási termékek értékesítésében, valamint a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítő biztosítási és viszontbiztosítási értékesítésében közvetlenül részt vevő érintett alkalmazottai megfelelő szintű ismeretekkel és kompetenciával rendelkezzenek az értékesítési tevékenységre vonatkozóan. Az ismeretek és a kompetencia megfelelő szintjének biztosításához e személyekre vonatkozóan a tudásra és a szakmára vonatkozó egyedi követelményeket kell alkalmazni.
- (32) A tagállamoknak azonban nem kell érintett személyeknek tekinteniük azokat az alkalmazottakat vagy vezető beosztásban dolgozó személyeket, akik nem vesznek részt közvetlenül a biztosítási vagy viszontbiztosítási termékek értékesítésében. A biztosításközvetítők és viszontbiztosítás-közvetítők, valamint a biztosítók tekintetében az értékesítési tevékenységben közvetlenül részt vevő valamennyi alkalmazottnak megfelelő szintű ismeretekkel és kompetenciával kell rendelkeznie, néhány kivétellel, mint például akik kizárólag adminisztratív feladatokat végeznek. A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek tekintetében az érintett alkalmazottak közé kell számítani legalább a kiegészítő biztosítási értékesítésért felelős személyeket, akiknek megfelelő szintű ismeretekkel és kompetenciával kell rendelkezniük. Ha a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítő jogi személy, a biztosítási és viszontbiztosítási termékek értékesítésével kapcsolatos politikák és eljárások végrehajtásáért felelős, vezető pozíciót betöltő személyeknek is teljesíteniük kell a megfelelő ismeretekre és kompetenciára vonatkozó követelményeket. E célból a biztosításközvetítőnél, viszontbiztosítás-közvetítőnél és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személynél a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítésért felelős személynek mindig teljesítenie kell az ismeretekre és kompetenciára vonatkozó követelményeket.
- (33) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosításközvetítők és a biztosítók, amelyek lakossági ügyfelek számára biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatban tanácsadást nyújtanak, vagy ilyen termékeket értékesítenek, megfelelő szintű ismeretekkel és kompetenciával rendelkezzenek a kínált termékekkel kapcsolatban. Az ilyen ismeretek és kompetencia a biztosítási alapú befektetési termékek nagyfokú összetettsége és a tervezésükkel kapcsolatos folyamatos innováció miatt különösen fontosak. A biztosítási alapú befektetési termékek vásárlása kockázattal jár, és a befektetőknek meg kell tudni bízniuk a tájékoztatásban és a rendelkezésre bocsátott értékelések minőségében. Továbbá az is szükséges, hogy az alkalmazottak elegendő idővel és megfelelő erőforrásokkal rendelkezzenek ahhoz, hogy az összes releváns információt megadhassák az ügyfeleknek a szolgáltatott termékekről.
- (34) A biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet kezdő és folytató személyekkel kapcsolatos szakmai követelményekre és a nyilvántartásukra vonatkozó nemzeti rendelkezések összehangolása hozzájárulhat mind a pénzügyi szolgáltatások belső piacának megvalósításához, mind a fogyasztóvédelem kiterjesztéséhez ezen a területen.
- (35) A határokon átnyúló kereskedelem előmozdítása érdekében a közvetítők tudásának és képességeinek kölcsönös elismerését szabályozó elveket kell bevezetni.
- (36) A biztosítók és közvetítők meglévő egységes engedélyezési rendszerei ellenére az Unióban a biztosítási piac továbbra is nagyon széttagolt. A határokon átnyúló üzleti tevékenység előmozdítása és az ügyfelek számára biztosított átláthatóság javítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a területükön érvényes, „közérdeket szolgáló” szabályok közzétételét, továbbá egy egységes elektronikus nyilvántartás, valamint a valamennyi tagállam biztosítási és viszontbiztosítási értékesítésre vonatkozó, „közérdeket szolgáló” szabályait tartalmazó tájékoztatás nyilvános hozzáférhetőségét.
- (37) Az illetékes hatóságok közötti együttműködés és információcsere alapvető jelentőségű az ügyfelek védelme és annak biztosítása érdekében, hogy megőrizzék a biztosítási és a viszontbiztosítási üzleti tevékenység megbízhatóságát a belső piacon. A biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítő tevékenységet végző személyek jó hírűvé, valamint

szakmai ismereteire és kompetenciájára vonatkozó információk cseréjét különösen elő kell segíteni a nyilvántartásba vétel során és folyamatosan a későbbiekben is.

- (38) Szükség van megfelelő és hatékony bíróságon kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokra a tagállamokban a biztosítáértékesítők és az ügyfelek közötti viták rendezésére, adott esetben a már létező eljárások felhasználásával. Ezen eljárásokat elérhetővé kell tenni az ezen irányelvben megállapított jogokra és kötelezettségekre vonatkozó viták kezelésére. E bíróságon kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásoknak a biztosítáértékesítők és ügyfelek közötti viták gyorsabb és olcsóbb rendezésére kell törekednie.
- (39) A számos biztosításközvetítő és biztosító által egyidejűleg végzett tevékenységek bővülő köre megnövelte az összeférhetetlenség lehetőségét e különféle tevékenységek és az ügyfelek érdekei között. Ezért szabályokat kell megállapítani annak biztosítására, hogy az ilyen érdekellentétek ne érintsék hátrányosan az ügyfelek érdekeit.
- (40) Egyértelmű előzetes tájékoztatást kell nyújtani ügyfeleknek azon személyek jogállásáról, akik biztosítási terméket értékesítenek és az általuk kapott javadalmazás típusáról. Ezt a tájékoztatást az ügyfeleknek a szerződéskötés előtt meg kell kapniuk. Ez arra szolgál, hogy bemutassa adott esetben a biztosító és a közvetítő közötti kapcsolatot, valamint a közvetítő javadalmazásának típusát.
- (41) Annak érdekében, hogy az ügyfél attól függetlenül információt kapjon a nyújtott biztosítási értékesítési szolgáltatásokról, hogy a szolgáltatást közvetítőn keresztül vagy közvetlenül egy biztosítótól vásárolja, illetve annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a verseny amiatti torzulását, hogy a biztosítók arra lennének ösztönözve, hogy a tájékoztatási követelmények elkerülése érdekében inkább közvetlenül értékesítsenek az ügyfeleknek és ne közvetítőkön keresztül, a biztosítóktól is meg kell követelni, hogy ügyfelek számára tájékoztatást nyújtsanak az alkalmazottaik által a biztosítási termékek értékesítéséért kapott javadalmazás jellegére vonatkozóan.
- (42) Az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ foglaltaknak megfelelően a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítése során a biztosításközvetítőkre és a biztosítókra egységes követelmények érvényesek. A kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban közzétett információkon túl a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítőinek további információkat is meg kell adniuk az értékesítés azon költségeiről, amelyek nem szerepelnek a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumban meghatározott költségek között, annak érdekében, hogy az ügyfél megérthesse ezen összesített költségeknek a befektetés megtérülésére gyakorolt kumulatív hatását. Ezen irányelvnek ezért rendelkeznie kell a kérdéses biztosítási alapú befektetési termékekhez kötődő értékesítési költségekre vonatkozó információk nyújtásáról.
- (43) Mivel ezen irányelv célja a fogyasztóvédelem fokozása, néhány rendelkezése csak a „vállalkozás és fogyasztó közötti” kapcsolatokra vonatkozik, különösen azok, amelyek a biztosításközvetítők vagy egyéb biztosítási termék-értékesítők üzletviteli szabályait határozzák meg.
- (44) A visszaélésmentes értékesítések megelőzése érdekében a biztosítási termékek értékesítését minden esetben az igényeket és szükségleteket felmérő vizsgálatnak kell kísérnie az ügyfél által megadott információk alapján. Az ügyfél számára javasolt bármely biztosítási terméknek minden esetben meg kell felelnie az ügyfél igényeinek és szükségleteinek, és a terméket az ügyfél számára érthető módon kell ismertetni, hogy megalapozott döntést hozhasson.
- (45) Amennyiben valamely biztosítási termék értékesítése előtt tanácsadásra kerül sor, az ügyfél igényeinek és szükségleteinek meghatározására vonatkozó kötelezettségen túl személyre szabott ajánlást kell készíteni, amely bemutatja, hogy az ügyfél biztosítási igényeinek és szükségleteinek miért éppen az adott termék felel meg leginkább.
- (46) A tagállamoknak meg kell követelniük, hogy a biztosítáértékesítők által az alkalmazottaik vagy képviselőik tekintetében alkalmazott javadalmazási politikák ne gátolják őket abban, hogy az ügyfelek legjobb érdekét szolgálva járjanak el, illetve ne akadályozzák meg, hogy az alkalmas ajánlatot kínálják vagy azt, hogy tisztességes, világos és nem félrevezető tájékoztatást adjanak. Az értékesítési célok teljesítésén alapuló javadalmazás nem jelenthet ösztönzést arra, hogy valamely konkrét terméket ajánljanak az ügyfél számára.
- (47) Az ügyfelek számára alapvető fontosságú, hogy tudják, hogy olyan közvetítővel tárgyalnak, aki tisztességes és személyre szabott elemzés alapján ad tanácsot. Ennek megállapítása érdekében, hogy a közvetítő elegendő számú szerződést és biztosítási szolgáltatást vett-e számításba ahhoz, hogy tisztességes és személyre szabott elemzést készítsen, megfelelően figyelembe kell venni többek között az ügyfél szükségleteit, a piacon jelen lévő szolgáltatók számát, e szolgáltatók piaci részesedését, az egyes szolgáltatóknál rendelkezésre álló megfelelő biztosítási termékek

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

számát, és e termékek jellemzőit. Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy megköveteljék, hogy az a biztosításközvetítő, aki tisztességes és személyre szabott elemzés alapján kíván valamely biztosítási szerződésre vonatkozóan tanácsot adni, e tanácsadást az általa értékesített valamennyi szerződésre vonatkozóan végezze el.

- (48) A szerződés megkötése előtt, ideértve a tanácsadás nélküli értékesítés esetét is, olyan megfelelő tájékoztatást kell nyújtani az ügyfél számára a biztosítási termékről, amely tájékoztatás alapján az ügyfél megalapozott döntést tud hozni. A nem-életbiztosítási termékekről a biztosítási termék tájékoztató dokumentuma nyújt formalizált tájékoztatást. E tájékoztató dokumentumot az érintett biztosítónak, vagy az érintett tagállamokban a biztosítási terméket kialakító biztosításközvetítőnek kell összeállítania. A biztosításközvetítőnek el kell magyaráznia az ügyfélnek az általa értékesített biztosítási termékek főbb jellemzőit, és ezért biztosítania kell alkalmazottai számára az ehhez szükséges erőforrásokat és időt.
- (49) Csoportos biztosítás esetén az „ügyfél” a csoport tagjainak azon képviselőjét jelenti, aki a csoport nevében megkötöti a szerződést, amennyiben az egyes tagok nem dönthetnek egyenként a csatlakozásról, mint például a kötelező foglalkoztatói nyugdíjrendszer esetében. A csoport képviselőjének közvetlenül az után, hogy tag csatlakozik a csoportos biztosításhoz, a tag számára adott esetben biztosítania kell a biztosítási termék tájékoztató dokumentumát és az értékesítő üzletvitelére vonatkozó információt.
- (50) Egységes szabályokat kell meghatározni annak érdekében, hogy az ügyfél választhasson, hogy milyen adathordozón keresztül kapja a tájékoztatást, lehetővé téve az elektronikus kommunikáció alkalmazását, amennyiben az az ügylet körülményeire tekintettel megfelelő. Az ügyfél számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a tájékoztatást nyomtatott formában kapja meg. Az ügyfelek információkhoz való hozzáférése érdekében a szerződéskötés előtti tájékoztatást ingyenesen kell hozzáférhetővé tenni.
- (51) Kevésbé van szükség az ilyen tájékoztatás megadására, amikor az ügyfél vállalati vagy ipari kockázatokra keres viszontbiztosítási vagy biztosítási fedezetet, vagy kizárólag biztosítási alapú befektetési termékek értékesítése céljából, amikor az ügyfél a 2014/65/EU irányelvben meghatározott szakmai ügyfél.
- (52) Ennek az irányelvnek meg kell határoznia a biztosításértékesítők azon minimumkötelezettségeit, amelyeket az ügyfelek tájékoztatása során teljesíteniük kell. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a tájékoztatás nyújtása terén szigorúbb rendelkezéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el a biztosításértékesítők tekintetében, a székhelyük szerinti tagállam rendelkezéseitől függetlenül, amennyiben ezek az értékesítők az adott tagállam területén biztosítási értékesítési tevékenységet fejtenek ki, feltéve, hogy az említett szigorúbb rendelkezések összhangban vannak az uniós joggal, beleértve a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾. Annak a tagállamnak, amely a biztosításértékesítők és a biztosítási termékek értékesítése tekintetében az ezen irányelvben meghatározottak mellett további rendelkezések alkalmazását javasolja vagy ilyeneket alkalmaz, biztosítania kell, hogy az ilyen rendelkezésekből származó adminisztratív teher fogyasztóvédelmi szempontból arányos legyen és korlátozott maradjon.
- (53) A keresztértékesítés Unió-szerte a biztosításértékesítők által gyakran alkalmazott stratégia. Ez előnyökkel járhat az ügyfelek szempontjából, de olyan gyakorlatot is jelenthet, amely során az ügyfelek érdekeit nem veszik megfelelően figyelembe. Ez az irányelv nem akadályozza a többfajta kockázatra kiterjedő biztosítások értékesítését.
- (54) Ezen irányelv keresztértékesítésre vonatkozó rendelkezései nem sérthetik az áruk vagy szolgáltatások bizonyos kategóriáinak keresztértékesítésére alkalmazandó szabályokat meghatározó uniós jogalkotási aktusok alkalmazását.
- (55) Annak érdekében, hogy a biztosítási termékek kielégítsék a megcélzott piac igényeit, a biztosítóknak, továbbá azokban a tagállamokban, ahol a biztosításközvetítők az ügyfelek számára történő értékesítés céljából biztosítási terméket alakítanak ki, a biztosításközvetítőknak az egyes biztosítási termékek jóváhagyására egy folyamatot kell fenntartaniuk, működtetniük és ezen folyamat tekintetében felülvizsgálatot kell biztosítaniuk. Amennyiben valamely biztosításértékesítő nem saját maga által kialakított biztosítási termékeket kínál vagy ajánl, minden esetben képesnek kell lennie a termékek jellemzőinek és azonosított célpiacának megértésére. Ezen irányelv nem korlátozza azon megközelítések sokféleségét és rugalmasságát, amelyeket a vállalkozások az új termékek kifejlesztéséhez alkalmaznak.
- (56) A biztosítási alapú befektetési termékeket gyakran a 2014/65/EU irányelv szerinti befektetési termékek lehetséges alternatívájaként vagy helyettesítőjeként ajánlják az ügyfelek számára. A következetes befektetővédelem biztosítása és a szabályozási arbitrázs megelőzése érdekében fontos, hogy a biztosítási alapú befektetési termékekre a valamennyi biztosítási termékre meghatározott üzletviteli standardokon túl az említett termékekbe ágyazott

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

befektetési elem kezelését célzó speciális standardok is vonatkoznak. Az ilyen speciális standardok közé tartozik a megfelelő tájékoztatás, a megfelelő tanácsadásra vonatkozó követelmény és a javadalmazással kapcsolatos korlátozások.

- (57) Annak biztosítása érdekében, hogy valamely biztosítási alapú befektetési termék értékesítésével kapcsolatos bármely közvetítői díj vagy jutalék vagy bármely nem pénzbeli előny, amelyet az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél számára kifizetnek, vagy amelyet az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél kifizet, ne gyakoroljon káros hatást az ügyfélnek nyújtott vonatkozó szolgáltatás minőségére, a biztosításértékesítőnek e káros hatás elkerülése céljából megfelelő és arányos intézkedéseket kell bevezetnie. E célból a biztosításértékesítőnek ki kell dolgoznia, el kell fogadnia és rendszeresen felül kell vizsgálnia az összeférhetetlenséggel kapcsolatos politikáit és eljárásait, azzal a céllal, hogy elkerülje az ügyfélnek nyújtott vonatkozó szolgáltatás minőségét befolyásoló káros hatást, valamint biztosítsa, hogy az ügyfél megfelelő tájékoztatást kapjon a közvetítői díjakról, jutalékokról és előnyökről.
- (58) Annak biztosítása érdekében, hogy a biztosítók és a biztosítási értékesítést folytató személyek teljesítsék ezen irányelv rendelkezéseit, és hogy az egész Unióban hasonló elbánásban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket kell előírniuk. A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszer megerősítéséről szóló, 2010. december 8-i bizottsági közleményben felülvizsgálták a jelenlegi hatásköröket és azok gyakorlati alkalmazását a szankciók és az egyéb intézkedések konvergenciájának előmozdítása érdekében. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak és egyéb intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a szankció vagy egyéb intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal és a közzététellel kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük.
- (59) Habár a tagállamok szabadon állapíthatnak meg ugyanarra a jogsértésre nézve közigazgatási és büntetőjogi szankciókra vonatkozó szabályokat is, nem lehet előírni számukra, hogy közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat állapítsanak meg ezen irányelv megsértései tekintetében, amennyiben azok a tagállami büntetőjog hatálya alá tartoznak. A nemzeti jogszabályokkal összhangban a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat megállapítani egyazon jogsértésre vonatkozóan, erre mindazonáltal lehetőséget kell biztosítani számukra, ha a nemzeti jogszabályaik ezt lehetővé teszik. Ha azonban a tagállamok ezen irányelv megsértésének esetére közigazgatási szankciók helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, ez nem akadályozhatja, illetve egyéb módon sem befolyásolhatja az illetékes hatóságokat abban, hogy ezen irányelv alkalmazásában kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak vagy velük kellő időben információcserét folytassanak, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (60) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni különösen olyan pénzbírságok megállapítására, amelyek kellően magasak a tényleges vagy lehetséges haszon ellensúlyozásához és még a nagyobb intézmények és azok vezetői számára is visszatartó erővel bírnak.
- (61) A következetes befektetővédelem biztosításához és a szabályozási arbitrázs kockázatának elkerüléséhez fontos, hogy valamely biztosítási alapú befektetési termék értékesítésével kapcsolatos jogsértés esetén a tagállamok által meghatározott közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések összhangban legyenek az 1286/2014/EU rendeletben foglaltakkal.
- (62) Annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók alkalmazása az Unióban következetes legyen, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók vagy egyéb intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírságok szintjének meghatározása során az összes lényeges körülményt figyelembe vegyék.
- (63) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok jogsértésekről hozott határozatai a közvéleményre elrettentő hatást gyakoroljanak, továbbá hogy a piaci résztvevők tájékoztatást kapjanak az ügyfelek számára károsnak tekintett magatartásról, az említett határozatokat közzé kell tenni, feltéve, hogy a fellebbezésre rendelkezésre álló idő letelt és nem nyújtottak be fellebbezést, kivéve, ha az említett közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy veszélynek tesz ki egy folyamatban lévő nyomozást. Amennyiben a nemzeti jog előírja, hogy a szankciót vagy egyéb intézkedést, amellyel szemben jogorvoslattal éltek, közzé kell tenni, akkor az ilyen információt, valamint a jogorvoslat eredményét is haladéktalanul közzé kell tenni. Mindazonáltal ha a szankció vagy egyéb intézkedés közzététele aránytalan kárt okozna az érintett feleknek, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy határozhassanak, nem teszik közzé a szankciót vagy egyéb intézkedést vagy azt az anonimitás megőrzésével hozzák nyilvánosságra.
- (64) A potenciális jogsértések feltárása érdekében az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörökkel, és hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyekkel lehetővé teszik a lehetséges vagy tényleges jogsértések bejelentését.
- (65) Ennek az irányelvnek közigazgatási szankciókra és egyéb intézkedésekre egyaránt vonatkoznia kell, tekintet nélkül arra, hogy azok a nemzeti jog alapján szankciónak vagy egyéb intézkedésnek minősülnek-e.
- (66) Ez az irányelv nem érinti a bűncselekményekre vonatkozó tagállami jogszabályok rendelkezéseit.

- (67) Az ebben az irányelvben meghatározott célkitűzések elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a valamennyi termékre vonatkozó termékfelügyelet és termékirányítási követelmények tekintetében, valamint a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével, az összeférhetetlenség kezelésével és azon feltételekkel kapcsolatban, amelyek megléte mellett ösztönzők kifizetésére vagy elfogadására kerülhet sor, továbbá az alkalmasság és a megfelelőség értékelése tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben és megfelelő módon való továbbításáról.
- (68) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a következetes harmonizálást, valamint a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Tekintettel arra, hogy az EIOPA nagyon speciális szakértelemmel rendelkező szerv, helyénvaló megbízni azzal, hogy kizárólag olyan szabályozástechnikai és végrehajtási-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz történő benyújtás céljából, amelyekhez nem szükséges szakpolitikai döntéseket hozni.
- (69) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti egyetértési megállapodásban foglaltaknak megfelelően, nem sértve a megállapodás további felülvizsgálatát, a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktus továbbításának időpontja tekintetében figyelembe kell vennie a kifogásolási időszakot, valamint az Európai Parlament és a Tanács eljárásait. Emellett a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló egyetértési megállapodásban foglaltaknak megfelelően – nem sértve a megállapodás további felülvizsgálatát –, és adott esetben az 1094/2010/EU rendeletnek megfelelően, megfelelő átláthatóságot és az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal való megfelelő kapcsolattartást kell biztosítani a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt.
- (70) A 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szabályozza a személyes adatok EIOPA által, ezen irányelv keretein belül, az európai adatvédelmi biztos felügyelete alatt történő kezelését.
- (71) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, a Szerződésben foglaltaknak megfelelően.
- (72) Ez az irányelv nem róhat túl nagy terhet a kis- és közepes méretű biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítőkre. E cél elérésének egyik eszköze az arányosság elvének megfelelő alkalmazása. Ezt az elvet kell alkalmazni mind a biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítőkre előírt követelményekre, mind az ellenőrzési hatáskörök gyakorlására.
- (73) Ennek az irányelvnek a felülvizsgálatát öt évvel hatálybalépése után el kell végezni a piaci fejlemények, valamint az uniós jog más területeinek fejleményei, illetve a tagállamok uniós jog végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatai figyelembevétele érdekében, különösen a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ hatálya alá tartozó termékek tekintetében.
- (74) A 2002/92/EK irányelv 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően hatályát veszti. Azonban a 2002/92/EK irányelv IIIA. fejezetét ezen irányelv hatálybalépésével egy időben el kell hagyni.
- (75) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a 2002/92/EK irányelv lényegi elemeinek módosítására vonatkoznak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelv alapján áll fenn.
- (76) Ez az irányelv nem érinti a 2002/92/EK irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (77) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2012. november 23-án véleményt nyilvánított⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok uniós intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

⁽⁴⁾ HL C 100., 2013.4.6., 12. o.

- (78) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelmük miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (79) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átvitt intézkedésekről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv a biztosítási és viszontbiztosítási értékesítési tevékenységek Unióban történő megkezdésére és folytatására vonatkozó szabályokat állapítja meg.
- (2) Ez az irányelv azon természetes vagy jogi személyekre alkalmazandó, akik vagy amelyek biztosítási és viszontbiztosítási termékek értékesítésének megkezdése és folytatása céljából letelepedtek vagy letelepedni szándékoznak valamely tagállamban.
- (3) Ez az irányelv nem vonatkozik azokra a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekre, akik vagy amelyek biztosítási értékesítési tevékenységeket folytatnak, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a biztosítás valamely szolgáltató által kínált termékhez vagy szolgáltatáshoz képest kiegészítő jellegű, és az alábbi kockázatokra nyújt fedezetet:
- az ilyen szolgáltató által kínált áru meghibásodásának, elveszésének vagy sérülésének, vagy az ilyen szolgáltató által kínált szolgáltatás igénybe vétele elmaradásának kockázata; vagy
 - poggyász megsérülése vagy elveszése, valamint az adott szolgáltatótól megrendelt utazáshoz kapcsolódó egyéb kockázatok;
- b) a biztosítási termék arányosítással számított, egész évre vetített biztosítási díja nem haladja meg a 600 EUR-t;
- c) a b) ponttól eltérve, amennyiben a biztosítás kiegészít az a) pontban említett valamely szolgáltatást, és a szolgáltatásnyújtás időtartama legfeljebb három hónap, a személyenként fizetett biztosítási díj nem haladja meg a 200 EUR-t.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a biztosító vagy biztosításközvetítő – amikor olyan kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyen keresztül végzi az értékesítést, aki vagy amely a (3) bekezdés értelmében nem tartozik ezen irányelv hatálya alá – biztosítsa, hogy:
- a személyazonosságára és címére, valamint a 14. cikkben említett eljárásokra vonatkozó információk a szerződés megkötését megelőzően az ügyfél rendelkezésére álljanak, lehetővé téve, hogy az ügyfél vagy más érintett fél panaszt nyújthasson be;
 - megfelelő és arányos intézkedések kerüljenek bevezetésre a 17. és a 24. cikknek való megfelelés céljából, továbbá annak érdekében, hogy a szerződésre irányuló javaslatot megelőzően tekintetbe lehessen venni az ügyfél igényeit és szükségleteit;
 - a 20. cikk (5) bekezdésben említett, a biztosítási termékkel kapcsolatos információkat tartalmazó dokumentumot a szerződés megkötését megelőzően az ügyfél rendelkezésére bocsássák.
- (5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizzék a piacot, ideértve a tagállamukban vagy a tagállamukból forgalomba hozott, illetve értékesített kiegészítő biztosítási termékek piacát. Az EIOPA elősegítheti és koordinálhatja ezt az ellenőrzést.
- (6) Ezen irányelv nem vonatkozik az olyan biztosítási és viszontbiztosítási értékesítési tevékenységekre, amelyek Unión kívüli kockázatokra és kötelezettségvállalásokra vonatkoznak.

Ezen irányelv nem érinti valamely tagállamnak a biztosítási és viszontbiztosítási értékesítési tevékenységekre vonatkozó jogszabályait, amelyek a harmadik országban létrejött és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján a területén működő biztosítókra, viszontbiztosítókra vagy közvetítőkre vonatkoznak, feltéve, hogy azonos bánásmód illeti meg mindazokat a személyeket, akik vagy amelyek a piacon biztosítási és viszontbiztosítási értékesítési tevékenységeket folytatnak vagy erre felhatalmazást kaptak.

Ezen irányelv nem szabályozza a harmadik országokban folytatott biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységeket.

A tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot minden olyan általános nehézségről, amellyel biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítők szembesülnek harmadik országokban való letelepedésük, illetve biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységeik végzése során.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „biztosítási értékesítés”: biztosítási szerződések megkötésével kapcsolatos tanácsadással, ajánlattétellel vagy biztosítási szerződések megkötésének előkészítésével kapcsolatos egyéb tevékenységek, az ilyen szerződések megkötésével, illetve az ilyen szerződések kezelésében és teljesítésében való közreműködéssel kapcsolatos tevékenységek, különösen kárigény esetén, ideértve az információk rendelkezésre bocsátását egy vagy több biztosítási szerződésről olyan kritériumoknak megfelelően, amelyeket az ügyfél egy weboldalon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül választ ki, valamint a biztosítási termékek rangsorának összeállítását, ideértve az árak és a termékek összehasonlítását, vagy a biztosítási szerződés árára vonatkozó kedvezményt, amennyiben az ügyfélnek lehetősége van a weboldalon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül közvetve vagy közvetlenül biztosítási szerződést kötni;
2. „viszontbiztosítási értékesítés”: viszontbiztosítási szerződések megkötésével kapcsolatos tanácsadással, ajánlattétellel vagy viszontbiztosítási szerződések megkötésének előkészítésével kapcsolatos egyéb tevékenységek, az ilyen szerződések megkötésével, illetve az ilyen szerződések kezelésében és teljesítésében való közreműködéssel kapcsolatos tevékenységek, különösen kárigény esetén, ideértve azt is, ha azokat viszontbiztosító végzi, viszontbiztosítás-közvetítő közreműködése nélkül.
3. „biztosításközvetítő”: bármely, a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, vagy ezek alkalmazottaitól eltérő, továbbá a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személytől eltérő természetes vagy jogi személy, aki vagy amely javadalmazás ellenében kezd vagy folytat biztosítási értékesítési tevékenységet;
4. „kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy”: bármely, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézettől vagy befektetési vállalkozástól eltérő természetes vagy jogi személy, aki vagy amely javadalmazás ellenében kiegészítő jelleggel kezd vagy folytat biztosítási értékesítési tevékenységet, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
 - a) e természetes vagy jogi személy fő szakmai tevékenysége nem a biztosítási értékesítés;
 - b) a természetes vagy jogi személy csak bizonyos biztosítási termékeket értékesít, amelyek kiegészítő jellegűek valamely áruhoz vagy szolgáltatáshoz;
 - c) az érintett biztosítási termékek nem tartalmaznak életbiztosítást vagy felelősségi kockázatot, kivéve, ha az ilyen fedezet kiegészíti a közvetítő által fő szakmai tevékenységeként kínált árut vagy szolgáltatást;
5. „viszontbiztosítás-közvetítő”: bármely, a viszontbiztosítótól vagy annak alkalmazottaitól eltérő természetes vagy jogi személy, aki vagy amely javadalmazás ellenében kezd vagy folytat viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet;
6. „biztosító”: a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott vállalkozás;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

7. „vizontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott vizontbiztosító;
 8. „biztosításértékesítő”: bármely biztosításközvetítő, kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy vagy biztosító;
 9. „javadalmazás”: bármely jutalék, közvetítői díj, egyéb díj vagy más kifizetés, ideértve bármilyen jellegű gazdasági előnyt, vagy bármely egyéb pénzbeli vagy nem pénzbeli előnyt vagy ösztönzöt, amelyet a biztosítási értékesítési tevékenységre tekintettel kínálnak fel vagy nyújtanak;
 10. „székhely szerinti tagállam”:
 - a) ha a közvetítő természetes személy, azt a tagállamot jelenti, ahol a lakóhelye van;
 - b) ha a közvetítő jogi személy, azt a tagállamot jelenti, ahol annak a létesítő okirat szerinti székhelye található, vagy amennyiben a nemzeti jog szerint nincs ilyen, azt a tagállamot, ahol a központi irodája található;
 11. „a fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben egy biztosítás- vagy vizontbiztosítás-közvetítő állandóan jelen van vagy ott letelepedett vagy szolgáltatást nyújt, és amely nem a székhely szerinti tagállam;
 12. „fióktelep”: a közvetítő képviselője vagy fióktelepe, amely a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállam területén található;
 13. „szoros kapcsolat”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 17. pontjában meghatározott szoros kapcsolat;
 14. „a központi ügyvezetés helye”: az a hely, ahonnan a fő tevékenység irányítása történik;
 15. „tanácsadás”: személyes ajánlás valamely ügyfélnek annak kérésére vagy a biztosításértékesítő kezdeményezésére, egy vagy több biztosítási szerződésre vonatkozóan;
 16. „nagykockázatok”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 27. pontjában meghatározott nagykockázatok;
 17. „biztosítási alapú befektetési termék”: olyan biztosítási termék, amely lejáratú értékkel vagy visszavásárlási értékkel rendelkezik, és amelynek lejáratú vagy visszavásárlási értéke részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve ki van téve a piaci ingadozásoknak, kivéve:
 - a) a 2009/138/EK irányelv I. mellékletében (Nem-életbiztosítási ágazatok) felsorolt nem-életbiztosítási termékek;
 - b) életbiztosítási szerződések, ha a szerződés alapján a szolgáltatás kizárólag halál esetén, vagy sérülésből, betegségből vagy fogyatékosságból eredő rokkantsággal összefüggésben fizethető ki;
 - c) olyan nyugdíjelőtakarékosági termékek, amelyek a nemzeti jog alapján elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjvédelmet biztosító és a befektetőt bizonyos szolgáltatásokra feljogosító termékként elismert termékek;
 - d) a 2003/41/EK vagy a 2009/138/EK irányelvek hatálya alá tartozó, hivatalosan elismert foglalkoztatói nyugdíjrendszerek;
 - e) olyan egyéni nyugdíj-előtakarékosági termékek, amelyeknél a nemzeti szabályozás alapján a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíj-előtakarékosági termék vagy szolgáltatója tekintetében;
 18. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely:
 - a) lehetővé teszi, hogy az ügyfél a személyesen neki címzett információkat a jövőben is hozzáférhető módon, az információ céljának megfelelő hosszúságú ideig tárolja; és
 - b) lehetővé teszi az így tárolt információk változatlan formában való többszörözését.
- (2) Az első bekezdés 1. és 2. pontjának alkalmazásában nem tekintendő biztosítási értékesítésnek vagy vizontbiztosítási értékesítésnek a következők:
- a) a más szakmai tevékenységgel összefüggésben az ügyfélnek esetileg adott tájékoztatás, amennyiben
 - i. a szolgáltató nem tesz további lépéseket, hogy segítséget adjon a biztosítási szerződés megkötésében vagy teljesítésében;
 - ii. e tevékenységnek nem az a célja, hogy az ügyfélnek segítséget adjon a vizontbiztosítási szerződés megkötésében vagy teljesítésében;

- b) a biztosítói vagy viszontbiztosítói károk szakmai alapon végzett kárügyintézése, valamint kárrendezés és szakértői kárbecslés;
- c) mindössze adat- és információszolgáltatás a potenciális szerződőkről a biztosításközvetítők, a viszontbiztosítás-közvetítők, a biztosítók vagy a viszontbiztosítók számára, ha az információt szolgáltató nem tesz semmilyen további, a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződés megkötését segítő lépést;
- d) mindössze tájékoztatás nyújtása biztosítási vagy viszontbiztosítási termékekről, illetőleg valamely biztosításközvetítőről, a viszontbiztosítás-közvetítőről, a biztosítóról vagy a viszontbiztosítóról a potenciális szerződők számára, ha a tájékoztatást nyújtó nem tesz semmilyen további, a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződés megkötését segítő lépést.

II. FEJEZET

A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

3. cikk

Nyilvántartásba vétel

(1) A biztosítás- és a viszontbiztosítás-közvetítőket, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeket a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nyilvántartásba veszi.

A biztosítók és viszontbiztosítók, valamint azok alkalmazottai esetében nem kell előírni az ezen irányelv szerinti nyilvántartásba vételt.

Az első albekezdés sérelme nélkül, a tagállamok meghatározhatják, hogy a biztosítók, viszontbiztosítók és a közvetítők, valamint más szervek együttműködhetnek az illetékes hatóságokkal a biztosítási és viszontbiztosítási közvetítők, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek nyilvántartásba vételében, valamint a 10. cikkben meghatározott követelmények alkalmazásában.

Így különösen a biztosítási és viszontbiztosítási közvetítőket, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeket biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítők egyesülete is nyilvántartásba veheti az illetékes hatóság felügyelete mellett.

A biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tevékenységét egy biztosító vagy viszontbiztosító vagy egy másik közvetítő felelőssége mellett is folytathatja. Ilyen esetben a tagállamok kiköthetik, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító vagy az egyéb közvetítő feladata annak biztosítása, hogy a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy teljesítse a nyilvántartásba-vételi feltételeket, ideértve a (6) bekezdés első albekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeket is.

A tagállamok azt is kiköthetik, hogy a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tevékenységéért felelősséget vállaló biztosítónak vagy viszontbiztosítónak vagy egyéb közvetítőnek nyilvántartásba kell vennie a szóban forgó közvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt.

A tagállamoknak nem szükséges alkalmazniuk az első albekezdésben említett követelményeket minden olyan természetes személyre, aki egy biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy részére dolgozik, és biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet folytat.

A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvántartások tartalmazzák azoknak a természetes személyeknek a nevét, akik a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítő vezetőségén belül a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítésért felelősek.

A nyilvántartások ezen kívül megjelölik azokat a tagállamokat, amelyekben a közvetítő a letelepedés szabadságára vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó szabályok szerint üzleti tevékenységet folytat.

(2) A tagállamok egynél több nyilvántartást is létrehozhatnak a biztosítás- és a viszontbiztosítás-közvetítők, valamint a biztosításközvetítést kiegészítő tevékenységként végző személyek tekintetében, feltéve, hogy a közvetítők nyilvántartásba vételére vonatkozóan meghatározzák a vonatkozó követelményeket.

A tagállamok online nyilvántartási rendszert hoznak létre. E rendszernek egyszerűen elérhetőnek kell lennie, és lehetővé kell tennie a nyilvántartásba-vételi űrlap közvetlen online kitöltését.

(3) Abban az esetben, ha egy tagállamban több nyilvántartás létezik, a tagállamnak létre kell hoznia egy információs pontot, amely lehetővé teszi a gyors és egyszerű hozzáférést az ezekben a nyilvántartásokban található információkhoz, amelyeket elektronikus úton kell gyűjteni és naprakészen kell tartani. Ezen az információs ponton rendelkezésre kell állnia továbbá a székhely szerinti tagállam vonatkozásában az illetékes hatóságok azonosító adatainak is.

(4) Az EIOPA egy egységes elektronikus nyilvántartást hoz létre, azt a weboldalán közzéteszi és naprakészen tartja; e nyilvántartás azoknak a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőknek, valamint kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeknek a nyilvántartási adatait tartalmazza, akik vagy amelyek bejelentették, hogy határokon átnyúló üzleti tevékenységet kívánnak folytatni a III. fejezetnek megfelelően. A tagállamoknak haladéktalanul az EIOPA rendelkezésére kell bocsátaniuk az ehhez szükséges információkat. A nyilvántartásnak linket kell tartalmaznia az egyes tagállamok illetékes hatóságainak a weboldalaihoz, és onnan elérhetőnek kell lennie.

Az EIOPA jogosult betekinteni az első albekezdésben említett nyilvántartásban tárolt adatokba. Az EIOPA-nak és az illetékes hatóságoknak jogukban áll módosítani a tárolt adatokat. Azok az érintettek, akiknek a nyilvántartás a személyes adatait tárolja, illetve akiknek a személyes adatai tekintetében adatszere folyik, betekinthetnek ezekbe az adatokba, továbbá joguk van ahhoz, hogy megfelelő tájékoztatást kapjanak.

Az EIOPA weboldalt hoz létre, amely a tagállamok által a (3) bekezdéssel összhangban létrehozott információs pontokra vagy adott esetben nyilvántartásra mutató hiperlinkeket tartalmaz.

A székhely szerinti tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítás- és a viszontbiztosítás-közvetítők, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek nyilvántartása a 10. cikkben meghatározott követelmények betartása mellett történjen.

A nyilvántartás érvényességét az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia.

A székhely szerinti tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy azokat a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőket, valamint kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeket, akik vagy amelyek a 10. cikkben meghatározott követelményeknek már nem felelnek meg, töröljék a nyilvántartásból. Adott esetben a székhely szerinti tagállam tájékoztatja a fogadó tagállamot az ilyen törlésről.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a közvetítők nyilvántartásba vétel iránti kérelmeit a kérelem hiánytalan benyújtásától számított három hónapon belül elbírálják, és a kérelmezőt haladéktalanul értesítik a döntésről.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvántartásba vétel feltételeként bekérjék a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőktől, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyektől az összes alábbi információt:

- a) azon részvényesek vagy tagok személyazonossága, akár természetes vagy jogi személyekről van szó, akik vagy amelyek 10 %-ot meghaladó tulajdoni részesedéssel rendelkeznek a közvetítőben, valamint az ilyen tulajdoni részesedés mértéke;
- b) azon személyek személyazonossága, akik vagy amelyek szoros kapcsolatban állnak a közvetítővel;
- c) információ arra vonatkozóan, hogy az említett tulajdoni részesedés vagy szoros kapcsolat nem akadályozza meg az illetékes hatóságok felügyeleti funkcióinak tényleges gyakorlását.

A tagállamok biztosítják, hogy a közvetítők indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassák az illetékes hatóságokat az e bekezdés alapján szolgáltatott információk bármilyen változása esetén.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megtagadják a nyilvántartásba vételt, ha valamely harmadik országnak a közvetítővel szoros kapcsolatot fenntartó egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései, vagy az ilyen törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések végrehajtásának a nehézségei megakadályozzák felügyeleti funkcióik tényleges gyakorlását.

III. FEJEZET

A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS ÉS A LETELEPEDÉS SZABADSÁGA

4. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

(1) Bármely olyan biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy, aki vagy amely első alkalommal szándékozik üzleti tevékenységet folytatni egy másik tagállam területén a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján, a következő információkat közli székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságával.

- a) a közvetítő neve, címe és adott esetben nyilvántartási száma;

- b) az a tagállam vagy tagállamok, ahol a közvetítő tevékenykedni szándékozik;
- c) a közvetítő kategóriája és adott esetben a képviselt biztosító vagy viszontbiztosító neve;
- d) adott esetben az érintett biztosítási ágazatok.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az (1) bekezdésben említett tájékoztatás megérkezésétől számított egy hónapon belül közli a szóban forgó információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságával, amely haladéktalanul vizsgálja azok kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága írásban tájékoztatja a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőt, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt arról, hogy a fogadó tagállam illetékes hatósága megkapta az információkat és közvetítő megkezdheti üzleti tevékenységét a fogadó tagállamban. Adott esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága ezzel egyidejűleg közli a közvetítővel azt a tényt, hogy a 11. cikk (1) bekezdésében említett, a fogadó tagállamban alkalmazandó jogi rendelkezésekkel kapcsolatos információk a 11. cikk (3) és (4) bekezdésében említett módon érhetők el, továbbá azt is, hogy a közvetítő üzleti tevékenységének a fogadó tagállamban való megkezdése érdekében köteles e rendelkezéseknek megfelelni.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés szerint közölt adatok bármelyikében változás történik, a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőnek, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személynek értesítenie kell a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a változás életbelépése előtt legalább egy hónappal. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a lehető leghamarabb, de legkésőbb egy hónappal azután, hogy megkapta a szóban forgó tájékoztatást, értesíti a fogadó tagállam illetékes hatóságát a változásról.

5. cikk

Kötelezettségek megsértése a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása során

(1) Ha a fogadó tagállam illetékes hatóságának oka van feltételezni, hogy a területén a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működő biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy az ebben az irányelvben meghatározott bármely kötelezettséget megszegi, e feltételezést közli a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával.

Az első albekezdés alapján kapott információk értékelését követően a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága adott esetben a lehető leghamarabb megfelelő intézkedéseket hoz a helyzet orvoslása érdekében. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát bármely ilyen meghozott intézkedésről.

Abban az esetben, ha a székhely szerinti tagállam által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, hogy ezen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek vagy elmaradnak, a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy továbbra is olyan módon jár el, amely nyilvánvalóan hátrányos jelentős számú fogadó tagállambeli fogyasztó érdekeire, vagy a biztosítási és viszontbiztosítási piacok rendes működésére nézve, a fogadó tagállam illetékes hatósága – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően – megfelelő intézkedéseket tehet a további szabálytalanságok megakadályozása érdekében, így többek között, ha ez szigorúan szükséges, megakadályozhatja, hogy az adott közvetítő a területén új üzleti tevékenységet folytasson.

Emellett a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam illetékes hatósága továbbíthatja az ügyet az EIOPA-nak és a segítségét kérheti az 1094/2010/EU rendelet 19. cikke alapján. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörökkel összhangban járhat el.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a fogadó tagállam azon jogát, hogy megfelelő intézkedéseket hozzon a területén belül elkövetett szabálytalanságok megakadályozása vagy szankcionálása érdekében olyan helyzetben, amikor haladéktalan intézkedésre van szükség a fogyasztók jogainak védelme érdekében. Ez a jog magában foglalja a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítési tevékenységet végző személy megakadályozását abban, hogy a területén új üzleti tevékenységet folytasson.

(3) A fogadó tagállam illetékes hatóságai által az e cikk alapján elfogadott bármely intézkedést megfelelő indokolással ellátott dokumentumban közölni kell az érintett biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítővel, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személlyel, valamint arról haladéktalanul értesíteni kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, az EIOPA-t és a Bizottságot.

6. cikk

A letelepedés szabadságának gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a letelepedés szabadságával élve egy másik tagállam területén fióktelep létrehozását vagy állandó jelenlétet tervező bármely biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy közölje ezt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával, és bocsássa ezen illetékes hatóság rendelkezésére az alábbi információkat:

- a) a közvetítő neve, címe és adott esetben nyilvántartási száma;
- b) az a tagállam, amelynek területén a közvetítő fióktelepet kíván létesíteni vagy ott állandó jelenlétet tervez;
- c) a közvetítő kategóriája és adott esetben a képviselt biztosító vagy viszontbiztosító neve;
- d) adott esetben az érintett biztosítási ágazatok;
- e) az a cím, ahonnan a fogadó tagállamban az iratok beszerezhetők;
- f) a fióktelep vagy állandó jelenléti pont vezetéséért felelő személy neve.

Bármely közvetítő által egy másik tagállamban fenntartott, fiókteleppel egyenértékű állandó jelenlétet ugyanúgy kell kezelni, mint egy fióktelepet, kivéve, ha a közvetítő jogszerűen másik jogi forma keretében hozza létre az ilyen állandó jelenlétét.

(2) Kivéve, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának – a tervezett értékesítési tevékenységeket figyelembe véve – oka van kételkedni a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy szervezeti felépítésének vagy pénzügyi helyzetének megfelelőségében, az (1) bekezdésben említett tájékoztatás megérkezésétől számított egy hónapon belül közli a szóban forgó információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságával, amely haladéktalanul visszaigazolja azok kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága írásban tájékoztatja a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőt, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt arról, hogy a fogadó tagállam illetékes hatósága megkapta az információkat.

Az e bekezdés első albekezdésében említett tájékoztatás kézhezvételétől számított egy hónapon belül a fogadó tagállam illetékes hatósága a 11. cikk (3) és (4) bekezdésében említett eszközök útján közli a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával a területén alkalmazandó, a 11. cikk (1) bekezdésében említett jogi rendelkezéseket. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága közli a közvetítővel ezt az információt, valamint tájékoztatja, hogy a közvetítő megkezdheti tevékenységét a fogadó tagállamban azzal a feltétellel, hogy ezeket a jogi rendelkezéseket betartja.

Ha a második albekezdésben meghatározott időszakon belül nem érkezik közlés, a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy létrehozhatja a fióktelepet és megkezdheti üzleti tevékenységét.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megtagadja az (1) bekezdésben említett tájékoztatás továbbítását a fogadó tagállam illetékes hatóságához, azt az (1) bekezdésben említett tájékoztatás megérkezésétől számított egy hónapon belül indokolnia kell a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőnek, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személynek.

Az első albekezdésben említett elutasítással vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának bármely más, az (1) bekezdésben említett információ közlésével kapcsolatos mulasztásával szemben jogorvoslattal lehet fordulni a székhely szerinti tagállam bíróságaihoz.

(4) Amennyiben az (1) bekezdés szerint közölt adatok bármelyikében változás történik, a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőnek, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személynek értesítenie kell a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a változás életbelépése előtt legalább egy hónappal. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a lehető leghamarabb, de legkésőbb egy hónappal azután, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megkapta a tájékoztatást, értesíti a fogadó tagállam illetékes hatóságát a változásról.

7. cikk

Hatáskörök megosztása a székhely szerinti és a fogadó tagállam között

(1) Ha a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy központi ügyvezetésének helye a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, akkor a szóban forgó másik tagállam illetékes hatósága megállapodhat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával, hogy a székhely szerinti tagállam

illetékes hatóságaként lép fel a IV., V., VI. és VII. fejezetben meghatározott rendelkezések tekintetében. Egy ilyen megállapodás esetében a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága haladéktalanul értesíti a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőt, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt és az EIOPA-t.

(2) A fogadó tagállam illetékes hatóságának feladata annak biztosítása, hogy a fogadó tagállamban letelepedett, másik tagállambeli székhelyű biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által a területén nyújtott szolgáltatások teljesítsék az V. és a VI. fejezetben, valamint az annak alapján meghozott intézkedésekben meghatározott kötelezettségeket

A fogadó tagállam illetékes hatóságának jogában áll megvizsgálni a letelepedési intézkedéseket és olyan változtatásokat megkövetelni, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az illetékes hatóság érvényesíteni tudja az V. és a VI. fejezetben, valamint az annak alapján meghozott intézkedésekben meghatározott előírásokat a fogadó tagállamban letelepedett, másik tagállambeli székhelyű biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által a területén nyújtott szolgáltatások vagy folytatott tevékenységek tekintetében.

8. cikk

Kötelezettségek megsértése a letelepedés szabadságának gyakorlása során

(1) Ha a fogadó tagállam illetékes hatósága megállapítja, hogy valamely biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy megsérti az ebben a tagállamban az V. és VI. fejezet rendelkezései alapján elfogadott jogi vagy közigazgatási rendelkezéseket, az említett hatóság megfelelő intézkedéseket hozhat.

(2) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága okkal feltételezi, hogy a szóban forgó fogadó tagállamban letelepedett, másik tagállambeli székhelyű biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy nem teljesíti a területén az ebben az irányelvben meghatározott bármely kötelezettségét, és amennyiben ez az illetékes hatóság a 7. cikk (2) bekezdése szerint nem felelős, ezeket a megállapításokat továbbítja a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára. A kapott információk értékelését követően a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága adott esetben a lehető leghamarabb megfelelő intézkedéseket hoz a helyzet orvoslása érdekében. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát bármely ilyen meghozott intézkedésről.

(3) Abban az esetben, ha a székhely szerinti tagállam által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, hogy ezen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek vagy elmaradnak, a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy továbbra is olyan módon jár el, amely nyilvánvalóan hátrányos jelentős számú fogadó tagállambeli fogyasztó érdekeire, vagy a biztosítási és viszontbiztosítási piacok rendes működésére nézve, a fogadó tagállam illetékes hatósága – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően – megfelelő intézkedéseket tehet a további szabálytalanságok megakadályozása érdekében, így többek között, ha ez szigorúan szükséges, megakadályozhatja, hogy az adott közvetítő területén új üzleti tevékenységet folytasson.

Emellett a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam illetékes hatósága továbbíthatja az ügyet az EIOPA-nak és a segítségét kérheti az 1094/2010/EU rendelet 19. cikke alapján. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörökkel élve járhat el.

(4) A (2) és (3) bekezdés nem érinti a fogadó tagállam jogát ahhoz, hogy megfelelő és megkülönböztetéstől mentes intézkedéseket hozzon a területén belül elkövetett szabálytalanságok megakadályozása vagy szankcionálása érdekében olyan helyzetekben, amikor haladéktalan intézkedésre szigorúan szükség van a fogadó tagállam fogyasztói jogainak védelme érdekében, és amikor a székhely szerinti tagállam egyenértékű intézkedései nem megfelelőek vagy hiányoznak. Ilyen helyzetekben a fogadó tagállamnak lehetősége van megakadályozni az érintett biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőt, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt abban, hogy a területén új üzleti tevékenységet folytasson.

(5) A fogadó tagállam illetékes hatóságai által az e cikk alapján elfogadott bármely intézkedést megfelelő indokolással ellátott dokumentumban közölni kell az érintett biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítővel, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személlyel, valamint arról haladéktalanul értesíteni kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, az EIOPA-t és a Bizottságot.

9. cikk

A közérdek védelmében elfogadott nemzeti rendelkezésekkel kapcsolatos hatáskörök

(1) Ez az irányelv nem érinti a fogadó tagállamok jogát arra, hogy a 11. cikk (1) bekezdésében említett jogi rendelkezéseikkel ellentétben, területükön elkövetett szabálytalanságok szankcionálására – amennyiben az szigorúan szükséges – megfelelő és megkülönböztetéstől mentes intézkedéseket fogadjanak el. Ilyen helyzetekben a fogadó tagállamnak lehetősége van megakadályozni az érintett biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőt, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt abban, hogy a területén új üzleti tevékenységet folytasson.

(2) Ezenfelül ez az irányelv nem érinti a fogadó tagállam illetékes hatóságának jogát arra, hogy megfelelő intézkedéseket tegyen annak megakadályozása érdekében, hogy a területén egy valamely más tagállamban letelepedett biztosításértékesítő a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy adott esetben a letelepedés szabadsága alapján tevékenységet folytasson, ha az érintett tevékenység teljes egészében vagy elsődlegesen a fogadó tagállam területére irányul, és annak kizárólagos célja azoknak a jogi rendelkezéseknek a kikerülése, amelyek alkalmazandók lennének, ha az adott biztosításértékesítő az említett fogadó tagállamban rendelkezne lakóhellyel vagy a létesítő okirat szerinti székhellyel, és ezenfelül, ha a biztosításértékesítő tevékenysége súlyosan veszélyezteti a fogadó tagállam biztosítási és viszontbiztosítási piacának megfelelő működését a fogyasztók védelme tekintetében. Ilyen esetben a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően e biztosításértékesítő tekintetében megteheti minden szükséges intézkedést a fogadó tagállambeli fogyasztók jogainak védelme érdekében. Az érintett illetékes hatóságok továbbíthatják az ügyet az EIOPA-nak, és a segítségét kérhetik az 1094/2010/EU rendelet 19. cikke alapján, és ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörökkel élve járhat el a fogadó és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közötti nézeteltérés esetében.

IV. FEJEZET

SZERVEZETI KÖVETELMÉNYEK

10. cikk

Szakmai és szervezeti követelmények

(1) A fogadó tagállamok biztosítják, hogy a biztosítás- és a viszontbiztosítás-értékesítők, valamint a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet folytató biztosítók és viszontbiztosítók alkalmazottai rendelkezzenek a megfelelő ismeretekkel és képességekkel feladataik megfelelő ellátása érdekében.

(2) A székhely szerinti tagállamok biztosítják, hogy a biztosítás- és a viszontbiztosítás-közvetítők, valamint a biztosítók és viszontbiztosítók alkalmazottai, valamint a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítők alkalmazottai megfeleljenek a folyamatos szakmai képzéssel és továbbképzéssel kapcsolatos követelményeknek annak érdekében, hogy megfelelő szintű teljesítményt tudjanak nyújtani, amely megfelel az általuk betöltött szerepnek és a releváns piacnak.

E célból a székhely szerinti tagállamok mechanizmusokat tesznek közzé és alkalmaznak a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítők, valamint a biztosítók és a viszontbiztosítók alkalmazottai, továbbá a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítők alkalmazottai ismereteinek és kompetenciájának hatékony ellenőrzése és értékelése érdekében, amelyek évente legalább 15 órányi szakmai képzésen vagy továbbképzésen alapulnak, figyelembe véve az értékesített termékek jellegét, az értékesítő típusát, az általuk betöltött szerepet és a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítőn belül végzett tevékenységet.

A székhely szerinti tagállamok megkövetelhetik, hogy a képzési és továbbképzési követelmények sikeres teljesítését bizonyítvány megszerzése igazolja.

A tagállamok, tekintettel a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítő adott tevékenységére és az értékesített termékekre, kiigazítják az ismeretek és a képességek terén megkövetelt feltételeket, különösen a kiegészítő biztosításközvetítési tevékenységet folytató személyek esetében. A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett esetekben és a biztosítók és viszontbiztosítók biztosítási és viszontbiztosítási értékesítést folytató alkalmazottai tekintetében megkövetelhetik, hogy a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, illetve a közvetítőnek ellenőriznie kelljen azt, hogy a közvetítők ismeretei és képességei megfelelnek-e az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeknek, és szükség esetén az ilyen közvetítők számára képzést vagy szakmai továbbképzési eszközöket kelljen biztosítani, amelyek megfelelnek a közvetítő által értékesítendő termékekkel kapcsolatos követelményeknek.

A tagállamoknak nem szükséges alkalmazniuk az (1) bekezdésben és az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeket minden olyan természetes személyre, akik egy biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, illetve biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőnél dolgoznak, és biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet folytatnak, de a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen vállalatok irányítási struktúráján belüli érintett, a biztosítási és viszontbiztosítási termékek értékesítéséért felelős személyek és minden más személy, aki közvetlenül foglalkozik a biztosítási és a viszontbiztosítási értékesítéssel, bizonyosságát adja, hogy rendelkezik a kötelezettségei ellátásához szükséges ismeretekkel és képességekkel.

A biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőknek igazolniuk kell, hogy megfelelnek az I. mellékletben meghatározott, megfelelő szakmai ismeretekre és kompetenciára vonatkozó követelményeknek.

(3) A biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, illetve biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőnél foglalkoztatott, biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet végző természetes személyeknek jó hírnévvel kell bírniuk. Alapkövetelmény, hogy vagyon elleni vagy más, pénzügyi tevékenységgel kapcsolatos súlyos bűncselekmények miatt nem szerepelnek bünyügyi nyilvántartásban vagy bármely más ennek megfelelő nemzeti adattárban, valamint korábban nem jelentettek csődöt, kivéve, ha a nemzeti jogszabályoknak megfelelően mentesítették őket.

A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban engedélyezhetik, hogy a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítő ellenőrizze alkalmazottait, és adott esetben a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítői jó hírnevét.

A tagállamoknak nem szükséges alkalmazniuk az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeket minden olyan természetes személyre, akik egy biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, illetőleg biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítőnél dolgoznak, ha a szóban forgó természetes személyek közvetlenül nem vesznek részt biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítésben. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen biztosítóintézetek vezetőségének biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítésért felelős tagjai és a személyi állomány minden, biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítéssel közvetlenül foglalkozó tagja megfeleljen ennek a követelménynek.

A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek esetében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kiegészítő biztosítási értékesítésért felelős személyek teljesítsék az első albekezdésben említett követelményeket.

(4) A biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőknek az Unió egész területére érvényes olyan szakmai felelősségbiztosítással vagy valamilyen hasonló biztosítékkal kell rendelkezniük a szakmai hanyagságból eredő felelősség esetére, amely minden kárigény tekintetében eléri a legalább 1 250 000 EUR, az évenkénti összes követelés tekintetében az 1 850 000 EUR összeget, kivéve, ha az ilyen biztosítást vagy hasonló biztosítékot olyan biztosító, viszontbiztosító vagy más olyan vállalkozás már nyújtja, amelynek nevében a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő eljár, vagy amely tekintetében a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő az eljárásra felhatalmazással rendelkezik, vagy ha az ilyen biztosító, viszontbiztosító vagy más vállalkozás teljes felelősséget vállal a közvetítő cselekményeiért.

(5) A tagállamok előírják, hogy a kiegészítő biztosításközvetítési tevékenységet végző személyek a tagállamok által az értékesített termékek jellegére és a folytatott tevékenységre figyelemmel megállapított szintű szakmai felelősségbiztosítással vagy ahhoz hasonló biztosítékokkal rendelkezzenek.

(6) A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést az ügyfelek védelmében arra az esetre, ha a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy nem képes a biztosítási díjat a biztosítónak továbbítani, illetve a kárigény összegét vagy a visszafizetendő biztosítási díjat a biztosítottnak továbbítani.

Az ilyen intézkedések a következők lehetnek:

- a) olyan jogszabályi vagy szerződésben meghatározott rendelkezések, amelyek értelmében az ügyfél által a közvetítőnek fizetett összegeket úgy kell kezelni, mintha azt a biztosítónak fizették volna be, miközben a biztosító által a közvetítőnek kifizetett összegeket mindaddig, amíg azokat az ügyfél ténylegesen meg nem kapja, nem lehet úgy kezelni, mintha az ügyfélnek fizették volna ki;
- b) az a követelmény, hogy a közvetítő állandó jelleggel rendelkezzen olyan pénzügyi teljesítőképességgel, amely eléri a beszedett éves biztosítási díjak 4 %-át, de legalább 18 750 EUR-t;
- c) az a követelmény, hogy az ügyfelek pénzét szigorúan elkülönített ügyfélszámlákon keresztül kell utalni, és azokat a számlákat csőd esetén ne lehessen felhasználni más hitelezők kifizetésére;
- d) az a követelmény, hogy garanciaalapot kell létrehozni.

(7) Az EIOPA rendszeresen felülvizsgálja a (4) és a (6) bekezdésben említett összegeket, tekintettel az EUROSTAT által közzétett európai fogyasztói árindexben bekövetkezett változásokra. Az első felülvizsgálatra 2017. december 31-ig kerül sor, majd a következő felülvizsgálatokat ezt követően ötévente kell végrehajtani.

Az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek kiigazítják a (4) és a (6) bekezdésben említett, euróban megadott alapösszeget az e bekezdés első albekezdésében említett indexnek a 2013. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban vagy az előző felülvizsgálat időpontja és az új felülvizsgálat időpontja közötti időszakban bekövetkezett százalékos változásának megfelelően, a 10 EUR legközelebbi többszörösére kerekítve.

Az EIOPA 2018. június 30-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket, majd ötévente a következő szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második és harmadik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt követelmények betartásának biztosítása érdekében a biztosítók és a viszontbiztosítók jóváhagyják, végrehajtják és rendszeresen felülvizsgálják belső politikáikat és megfelelő belső eljárásaikat.

A biztosítók és viszontbiztosítók az elfogadott politikák és eljárások megfelelő végrehajtását biztosító feladatkört határoznak meg.

A biztosítók és viszontbiztosítók nyilvántartást hoznak létre, vezetnek és tartanak naprakészen az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazása szempontjából lényeges valamennyi dokumentumra vonatkozóan. A biztosítók és viszontbiztosítók kérésre a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére bocsátják az e feladat ellátásáért felelős személy nevét.

11. cikk

A „közérdeket szolgáló” szabályok közzététele

(1) A tagállamok illetékes hatóságai útján biztosítják azoknak a közérdek védelmét szolgáló nemzeti jogszabályoknak a megfelelő közzétételét, amelyek területükön a biztosítási és viszontbiztosítási értékesítésre alkalmazandók, ideértve az arra vonatkozó tájékoztatást is, hogy a tagállam a 29. cikk (3) bekezdésében előírtaknak megfelelően szigorúbb rendelkezéseket alkalmaz-e, és ha igen, milyen módon.

(2) Az ezen irányelvben meghatározottakon túlmenően a biztosítási értékesítés szabályozására vonatkozó rendelkezések alkalmazását ajánló vagy azokat alkalmazó tagállam biztosítja, hogy az ilyen rendelkezésekből származó adminisztratív teher arányos legyen a fogyasztóvédelem szempontjából. A tagállam továbbra is ellenőrzi az ilyen rendelkezéseket, azok e bekezdéssel való összhangja fenntartásának biztosítása érdekében.

(3) Az EIOPA weboldalának hiperlinkeket kell tartalmaznia az illetékes hatóságok azon weboldalaira, ahol a „közérdeket szolgáló” szabályok elérhetők. Ezeket az információkat a nemzeti illetékes hatóságok rendszeresen naprakésszé teszik, és azokat – a „közérdeket szolgáló” összes nemzeti szabályt a vonatkozó jogi területek szerint kategóriákba sorolva – az EIOPA a weboldalán elérhetővé teszi.

(4) A tagállamok egyablakos ügyintézését biztosítanak az adott tagállamban alkalmazott, „közérdeket szolgáló” szabályokra vonatkozó információk nyújtására. Ez a kapcsolattartó pont egy megfelelő illetékes hatóság.

(5) Az EIOPA 2019. február 23. előtt a tagállamok által az ebben a cikkben említettek szerint közzétett, „közérdeket szolgáló” szabályok vizsgálatára vonatkozó jelentést készít és tájékoztatja arról a Bizottságot ezen irányelv és a belső piac megfelelő működésével összefüggésben.

12. cikk

Az illetékes hatóságok

(1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelv végrehajtásának biztosítására felhatalmazott illetékes hatóságokat. Erről tájékoztatják a Bizottságot, megjelölve az ilyen feladatok esetleges megosztását.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatóságok lehetnek közigazgatási hatóságok vagy a nemzeti jog által, illetve a nemzeti jog által kifejezetten e célra felhatalmazott közigazgatási szervezetek által elismert szervek. Az illetékes hatóságok és más szervek között a 3. cikk (1) bekezdésében kifejezetten előírt esetekben folytatott együttműködés lehetőségének sérelme nélkül az említett hatóságok nem lehetnek biztosítók vagy viszontbiztosítók, illetve olyan egyesületek, amelynek tagjai között közvetve vagy közvetlenül biztosítók vagy viszontbiztosítók, illetve biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítők találhatók.

(3) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához szükségesek. Amennyiben a tagállam területén egynél több illetékes hatóság van, akkor a tagállam biztosítja azt, hogy ezek a hatóságok olyan szorosan működjenek együtt, hogy megfelelő feladataikat hatékonyan tudják végrehajtani.

13. cikk

A tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés és információcsere

(1) A különböző tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek, és megosztanak egymással a biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítőkre vonatkozó minden lényeges információt abból a célból, hogy biztosítsák ezen irányelv megfelelő alkalmazását.

(2) Az illetékes hatóságok különösen a nyilvántartásba vételi folyamat során, illetve a későbbiekben is folyamatosan megosztják a biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítők jó hírnevével, szakmai ismereteivel és kompetenciájával kapcsolatos releváns információkat.

(3) Az illetékes hatóságok információt cserélnek azon biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítők tekintetében is, amelyek a VII. fejezetben említett szankció vagy egyéb intézkedés címzettjei, és az ilyen információ feltehetőleg az ilyen értékesítők nyilvántartásból való törléséhez vezet.

(4) Minden olyan személy, aki ezzel az irányelvvel kapcsolatos információt kap vagy ad át, szakmai titoktartásra kötelezett a 2009/138/EK irányelv 64. cikkében meghatározottakkal megegyező módon.

14. cikk

Panaszok

A tagállamok gondoskodnak olyan eljárások kialakításáról, amelyek lehetővé teszik az ügyfelek és más érdekelt felek, különösen a fogyasztói szövetségek számára, hogy a biztosítás- és a viszontbiztosítás-értékesítőkkal kapcsolatban panaszt jelentsenek be. A panaszos számára minden esetben válaszolni kell.

15. cikk

A bíróságon kívüli jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják olyan megfelelő és hatékony, pártatlan és független, bíróságon kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások kialakítását a vonatkozó uniós jogalkotási aktusokkal és a nemzeti joggal összhangban, amelyek az ügyfelek és a biztosításértékesítők közötti, az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták rendezését szolgálják, adott esetben meglévő szervek igénybevételeivel. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen eljárások alkalmazási köre és az érintett szerv hatásköre ténylegesen kiterjedjen azokra a biztosításértékesítőkre, akikkel szemben az eljárást indították.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervek az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő, határokon átnyúló jogviták rendezése érdekében együttműködnek egymással.

16. cikk

A közvetítők alkalmazásának korlátozása

A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítők, illetve a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek szolgáltatásainak igénybevétele során a biztosítók és a viszontbiztosítók, valamint a közvetítők csak a nyilvántartásban szereplő biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítők, vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek – ideértve az 1. cikk (3) bekezdésében említetteket is – biztosítási és viszontbiztosítási értékesítési szolgáltatásait vegyék igénybe.

V. FEJEZET

TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNYEK ÉS ÜZLETVITELI SZABÁLYOK

17. cikk

Általános elvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítási értékesítési tevékenység folytatása során a biztosításértékesítők mindenkor becsületes, tisztességes és szakszerű módon tevékenykedjenek az ügyfeleik legjobb érdekében.

(2) A 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosításértékesítő által az ügyfelekhez vagy a potenciális ügyfelekhez eljuttatott minden, ennek az irányelvnek a tárgyához kapcsolódó információnak tisztességesnek, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie, beleértve a marketingközleményeket is. A marketingközlemények marketingjellegének mindenkor világosan felismerhetőnek kell lennie.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosításértékesítők javadalmazása, illetve alkalmazottaik teljesítményének javadalmazása vagy értékelése ne olyan módon történjen, amely ellentétes azon kötelezettségükkel, hogy az ügyfeleik legjobb érdekében járjanak el. A biztosításértékesítő mindenekelőtt nem alkalmazhat javadalmazás, értékesítési célok révén vagy más módon olyan intézkedéseket, amely arra ösztönözhetné őt magát vagy alkalmazottait, hogy egy bizonyos biztosítási terméket ajánljanak az ügyfélnek, amikor a biztosításértékesítő más, az ügyfél igényeinek jobban megfelelő biztosítási terméket is kínálhatna.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

18. cikk

A biztosításközvetítő vagy a biztosító által nyújtandó általános tájékoztatás

A tagállamok biztosítják, hogy

- a) a biztosítási szerződés megkötése előtt a biztosításközvetítő kellő időben tájékoztassa az ügyfeleket a következőkről:
 - i. a biztosításközvetítő nevééről és címéről, valamint arról, hogy biztosításközvetítői tevékenységet végez;
 - ii. arról, hogy nyújt-e tanácsadást az értékesített biztosítási termékekre vonatkozóan;
 - iii. a 14. cikkben említett eljárásokról, amelyek lehetővé teszik az ügyfeleknek és más érdekelt feleknek panaszok bejelentését a biztosításközvetítővel kapcsolatban, illetve a 15. cikkben említett bíróságon kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokról;
 - iv. a nyilvántartásról, amelyben szerepel, és annak módjáról, ahogyan nyilvántartásba vételét ellenőrizni lehet; és
 - v. arról, hogy a közvetítő az ügyfelet képviseli-e vagy a biztosító számára és nevében jár el;
- b) a biztosítási szerződés megkötése előtt a biztosító kellő időben tájékoztassa az ügyfeleket a következőkről:
 - i. a biztosító nevééről és címéről, valamint arról, hogy biztosítói tevékenységet végez;
 - ii. arról, hogy nyújt-e tanácsadást az értékesített biztosítási termékekre vonatkozóan;
 - iii. a 14. cikkben említett eljárásokról, amelyek lehetővé teszik az ügyfeleknek és más érdekelt feleknek panaszok bejelentését a biztosítóval kapcsolatban, illetve a 15. cikkben említett bíróságon kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokról.

19. cikk

Összeférhetetlenség és átláthatóság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítási szerződés megkötése előtt kellő időben a biztosításközvetítő legalább a következő információkat megadja az ügyfelek részére:

- a) közvetlenül vagy közvetve résztulajdonos-e, aki vagy amely a szavazati jogok vagy a tőke legalább 10 %-át birtokolja az adott biztosítóban;
- b) közvetlenül vagy közvetve az adott biztosító vagy az adott biztosító anyavállalatának résztulajdonosa-e, aki vagy amely a szavazati jogok vagy a tőke legalább 10 %-át birtokolja a biztosításközvetítőben;
- c) azzal a szerződéssel kapcsolatban, amelyet ajánl, vagy amellyel kapcsolatban tanácsot ad, a következőkről:
 - i. tisztességes és személyre szabott elemzés alapján ad-e tanácsot;
 - ii. szerződésből eredő kötelezettsége van-e arra, hogy kizárólagosan egy vagy több biztosító számára fejtsen ki biztosítási értékesítési üzleti tevékenységet, amely esetben meg kell adnia ezen biztosítók nevét; vagy
 - iii. nincs szerződésből eredő kötelezettsége arra, hogy kizárólagosan egy vagy több biztosító számára fejtsen ki biztosítási értékesítési üzleti tevékenységet, és nem tisztességes és személyre szabott elemzés alapján nyújt tanácsot, amely esetben meg kell adnia azon biztosítók nevét, amelyekkel üzleteket köthet és köt;
- d) a biztosítási szerződéssel összefüggésben kapott javadalmazás jellege;
- e) a biztosítási szerződéssel összefüggésben:
 - i. közvetítői díj alapján dolgozik-e, vagyis a javadalmazást közvetlenül az ügyféltől kapja-e;
 - ii. bármely jellegű jutalék alapján dolgozik-e, vagyis a biztosítási díj magában foglalja-e a javadalmazást;
 - iii. valamely más típusú javadalmazás alapján dolgozik-e, ideértve a biztosítási szerződéssel összefüggésben kínált vagy juttatott bármely jellegű gazdasági előnyt is; vagy
 - iv. az i., az ii. és az iii. pontban meghatározott bármely típusú javadalmazás kombinációja alapján dolgozik-e.

- (2) Amennyiben a közvetítői díj közvetlenül az ügyfél által fizetendő, a biztosításközvetítőnek tájékoztatnia kell az ügyfelet a közvetítői díj összegéről, vagy ha az nem lehetséges, a közvetítői díj kiszámításának módjáról.
- (3) Amennyiben az ügyfél a biztosítási szerződéssel összefüggésben annak megkötése után teljesít fizetést – a folyamatos biztosítási díjak és az ütemezett fizetések kivételével –, a biztosításközvetítő minden ilyen kifizetésre vonatkozóan teljesíti az e cikk szerinti tájékoztatást.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a biztosító a biztosítási szerződés megkötése előtt kellő időben tájékoztassa az ügyfelet az alkalmazottai által a biztosítási szerződéssel összefüggésben kapott javadalmasítás jellegéről.
- (5) Amennyiben az ügyfél a biztosítási szerződéssel összefüggésben annak megkötése után teljesít fizetést – a folyamatos biztosítási díjak és az ütemezett fizetések kivételével –, a biztosító is teljesíti minden ilyen kifizetésre vonatkozóan az e cikk szerinti tájékoztatást.

20. cikk

Tanácsadás és az értékesítésre vonatkozó előírások, amennyiben nem kerül sor tanácsadásra

(1) A biztosítási szerződés megkötése előtt a biztosításértékesítőnek konkrétan meg kell határoznia az ügyféltől kapott tájékoztatás alapján az adott ügyfél igényeit és szükségleteit, és érthető formában objektív tájékoztatást kell nyújtania az ügyfélnek a biztosítási termék tekintetében annak lehetővé tétele érdekében, hogy az ügyfél megalapozott döntést hozhasson.

Bármely javasolt szerződésnek összhangban kell állnia az ügyfél biztosítási igényeivel és szükségleteivel.

Ha bármely konkrét szerződés megkötése előtt tanácsadásra kerül sor, a biztosításértékesítő személyre szabott ajánlatot ad az ügyfél részére, elmagyarázva, hogy egy bizonyos termék miért felel meg leginkább az ügyfél igényeinek és szükségleteinek.

(2) Az (1) bekezdésben említett részleteket a javasolandó biztosítási termék bonyolultságától és az ügyfél típusától függően változtatni kell.

(3) Amennyiben egy biztosításközvetítő arról tájékoztatja az ügyfelet, hogy tisztességes és személyre szabott elemzés alapján ad tanácsot, akkor ahhoz, hogy a szakmai követelményeknek megfelelően tehessen személyre szabott ajánlatot egy olyan biztosítási szerződés tekintetében, amely megfelel az ügyfél szükségleteinek, olyan tanácsot kell adnia, amely a piacon elérhető biztosítási szerződések elég nagy számának elemzésén alapul.

(4) A 2009/138/EK irányelv 183. és 184. cikkének sérelme nélkül, a szerződés megkötését megelőzően, függetlenül attól, hogy sor került-e tanácsadásra, és attól, hogy a biztosítási termék az ezen irányelv 24. cikke szerint egy csomag részét képezi-e, a biztosításértékesítő – figyelembe véve a biztosítási termékek összetettségét és a fogyasztó típusát – érthető formában tájékoztatást nyújt a fogyasztónak a biztosítási termékről, ami alapján a fogyasztó megalapozott döntést tud hozni.

(5) Az e cikk (4) bekezdésében említett tájékoztatást a 2009/138/EK irányelv I. mellékletében felsorolt nem-életbiztosítási termékek értékesítése esetén egy standardizált biztosítási termékismertető útján, papíron vagy más tartós adathordozón kell nyújtani.

(6) Az (5) bekezdésben említett biztosítási termékismertetőt a nem-életbiztosítási termék kialakítója állítja össze.

(7) A biztosítási termékismertetőnek a következőknek kell megfelelnie:

- a) rövid és önálló dokumentumnak kell lennie;
- b) könnyen olvasható, egyértelmű megjelenítéssel és elrendezéssel, továbbá olvasható méretű karakterekkel kell készülnie;
- c) ha eredetileg színesben készült, olvashatónak kell maradnia fekete-fehérben nyomtatott vagy fénymásolt formában is;
- d) azt a tagállamnak a biztosítási termék felkínálásának helye szerinti részében használt hivatalos nyelvein vagy azok egyikén, vagy pedig a fogyasztó és az értékesítő erre vonatkozó megállapodása esetén egyéb nyelven kell megfogalmazni;
- e) pontosnak kell lennie, és nem lehet félrevezető;
- f) az első oldal tetején tartalmaznia kell a „biztosítási termékismertető” címet;
- g) tartalmaznia kell azt a nyilatkozatot, hogy a termékre vonatkozó teljes körű, szerződéskötés előtti és szerződéses tájékoztatás más dokumentumokban érhető el.

A tagállamok előírhatják, hogy a biztosítási termékismertetőt az egyéb vonatkozó uniós jogalkotási aktusok vagy nemzeti jog által megkövetelt tájékoztatással együtt kell rendelkezésre bocsátani, feltéve, hogy az első albekezdésben meghatározott valamennyi követelmény teljesül.

(8) A biztosítási termékismertetőnek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) tájékoztatás a biztosítás típusáról;
- b) összefoglaló a biztosítási fedezetről, ideértve a fő biztosított kockázatokat, a biztosítási összeget és adott esetben a földrajzi hatályt és a kizárt kockázatok összefoglalását;
- c) a biztosítási díj fizetésének módja és a fizetések időbelisége,
- d) a fő kizárások, ahol kárigény bejelentésének nincs helye;
- e) a szerződés kezdetekor jelentkező kötelezettségek;
- f) a szerződés időtartama alatt fennálló kötelezettségek;
- g) a kárigény bejelentése esetén jelentkező kötelezettségek;
- h) a szerződés időtartama, beleértve a szerződés kezdetének és végének időpontját;
- i) a szerződés megszűnésének esetei.

(9) Az EIOPA a nemzeti hatóságokkal való konzultáció lefolytatását és fogyasztói tesztelés elvégzését követően kidolgozza a biztosítási termékismertető egységes megjelenítési formájára vonatkozó végrehajtási-technikai standardtervezeteket, amelyek meghatározzák a (8) bekezdésben említett információk megjelenítésére vonatkozó részletes követelményeket.

Az EIOPA 2017. február 23-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtási-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

21. cikk

A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek által nyújtandó tájékoztatás

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek eleget tegyenek a 18. cikk a) pontja i., iii. és iv. alpontjának és a 19. cikk (1) bekezdése d) pontjának.

22. cikk

A tájékoztatás alóli mentesség és a rugalmassági záradék

(1) A 18., 19. és 20. cikkben említett tájékoztatást nem szükséges megadni, amikor a biztosításértékesítő nagykockázatokra vonatkozó biztosítással kapcsolatos értékesítési tevékenységet végez.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ezen irányelv 29. és a 30. cikkében említett tájékoztatást nem kell megadni a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 10. pontjában meghatározott szakmai ügyfél számára.

(2) A tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak szigorúbb rendelkezéseket az e fejezetben említett tájékoztatási követelmények tekintetében, feltéve, hogy az ilyen rendelkezések összhangban vannak az uniós joggal. A tagállamok tájékoztatják az EIOPA-t és a Bizottságot ezekről a nemzeti rendelkezésekről.

A tagállamok megteszik továbbá a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy illetékes hatóságaik megfelelően közöltegyék az arra vonatkozó információkat, hogy a tagállam e bekezdés szerint szigorúbb rendelkezések alkalmazását választotta-e, és ha igen, milyen módon.

A tagállamok különösen kötelezővé tehetik a 20. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett tanácsadást bármely biztosítási termék vagy bizonyos típusú biztosítási termékek értékesítése tekintetében. Ebben az esetben ezeket a szigorúbb nemzeti rendelkezéseket valamennyi biztosításértékesítőnek – beleértve a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működőket is – be kell tartania, amennyiben olyan ügyféllel köt biztosítási szerződést, akinek a szokásos tartózkodási helye az adott tagállamban található, illetve aki az adott tagállamban letelepedett.

(3) A tagállamok korlátozhatják vagy megtilthatják olyan közvetítői díj, jutalék vagy egyéb pénzbeli vagy nem pénzbeli előny elfogadását vagy átvételét, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít a biztosításértékesítő számára a biztosítási termékek értékesítésével összefüggésben.

(4) Az EIOPA annak érdekében, hogy minden megfelelő módon biztosítsa az átláthatóság magas szintjét, gondoskodik arról, hogy a nemzeti szabályokról megkapott információkat az ügyfelekkel, valamint a biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítőkkel is közöljék.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben a biztosításértékesítő kötelező foglalkoztatói nyugdíjrendszer szolgáltatásáért is felelős, és valamely munkavállaló anélkül válik egy ilyen rendszer tagjává, hogy a csatlakozásról egyéni döntést hozott volna, az e fejezetben említett tájékoztatást az adott nyugdíjrendszerhez való csatlakozást követően azonnal biztosítani kell a munkavállaló számára.

23. cikk

Tájékoztatási feltételek

(1) A 18., 19., 20. és 29. cikk értelmében az ügyfélnek szóló minden tájékoztatást az alábbiak szerint kell közölni:

- a) papíron;
- b) világosan és pontosan, az ügyfél számára érthetően;
- c) a kockázat helye szerinti vagy a kötelezettségvállalás szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy bármely más, a felek megegyezése szerinti nyelven; valamint
- d) díjmentesen.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve a 18., 19., 20. és 29. cikkben említett tájékoztatás megadható az ügyfélnek a következő tájékoztatási eszközök valamelyikén:

- a) a papírtól eltérő tartós adathordozón, amennyiben az e cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek; vagy
- b) weboldalon, amennyiben az e cikk (5) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

(3) Amennyiben azonban a 18., 19., 20. és 29. cikkben említett tájékoztatás a papírtól eltérő tartós adathordozón vagy weboldalon keresztül történik, az ügyfél kérésére az információt díjmentesen papíron is rendelkezésre kell bocsátani.

(4) A 18., 19., 20. és 29. cikkben említett tájékoztatás a papírtól eltérő tartós adathordozón az alábbi feltételek teljesülése esetén bocsátható rendelkezésre:

- a) a biztosításértékesítő és az ügyfél közötti üzletvitel szempontjából a tartós adathordozó alkalmazása megfelelő; valamint
- b) az ügyfél számára felkínálták a választás lehetőségét a papíron és a tartós adathordozón történő tájékoztatás között, és ez utóbbit választotta.

(5) A 18., 19., 20. és 29. cikkben említett tájékoztatás weboldalon keresztül akkor bocsátható rendelkezésre, ha személyesen az ügyfélnek címezték vagy ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a szóban forgó tájékoztatás weboldalon keresztüli nyújtása a biztosításértékesítő és az ügyfél közötti üzletvitel szempontjából megfelelő;
- b) a fogyasztó beleegyezett a szóban forgó tájékoztatás weboldalon keresztül történő nyújtásához;
- c) az ügyfelet elektronikus úton értesítették a weboldal címéről és a szóban forgó tájékoztatásnak a weboldalon belüli elérhetőségéről;
- d) biztosított, hogy a szóban forgó tájékoztatás a weboldalon elérhető marad mindaddig, amíg ésszerű megfontolások alapján az ügyfélnek szüksége lehet rá.

(6) A (4) és az (5) bekezdés alkalmazásában az információnak a papírtól eltérő tartós adathordozón vagy weboldalon keresztül történő rendelkezésre bocsátását a biztosításértékesítő és az ügyfél közötti üzletvitel szempontjából megfelelőnek kell tekinteni, amennyiben bizonyíték van rá, hogy az ügyfél rendszeres internet-hozzáféréssel rendelkezik. Az említett üzletvitel céljából az ügyfél által megadott e-mail cím ilyen bizonyítéknak tekintendő.

(7) Telefonon történő értékesítés esetében a biztosításértékesítő által az ügyfélnek a szerződéskötést megelőzően adott tájékoztatásnak – a biztosítási termék tájékoztató dokumentumát is beleértve – összhangban kell lennie a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítésére vonatkozó uniós szabályokkal. Ezen túlmenően, a tájékoztatást az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően a biztosításértékesítőnek a biztosítási szerződés megkötése után azonnal meg kell adni az ügyfél számára, még akkor is, ha az ügyfél úgy döntött, hogy az előzetes tájékoztatást a (4) bekezdésnek megfelelően papírtól eltérő, tartós adathordozón kívánja megkapni.

24. cikk

Keresztértékesítés

(1) Amennyiben valamely biztosítási terméket – csomagban vagy ugyanazon megállapodás részeként – olyan kiegészítő termékkel vagy szolgáltatással együtt kínálnak, amely nem biztosítás, a biztosításértékesítő tájékoztatja az ügyfelet arról, hogy van-e lehetőség a csomag vagy megállapodás különböző elemeinek külön történő megvásárlására, és amennyiben igen, megfelelő leírást nyújt a megállapodás vagy csomag különböző elemeiről, valamint külön igazolást nyújt az egyes elemek költségeiről és díjairól.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények fennállása esetén, és ha az ügyfélnek kínált ezen megállapodásból vagy csomagtól származó kockázat vagy biztosítási fedezet eltér az elemekhez külön-külön kapcsolódó kockázatoktól, vagy biztosítási fedezettől, a biztosításértékesítő megfelelő leírást nyújt a megállapodás vagy csomag különböző elemeiről, valamint arról, hogy azok kölcsönhatása hogyan módosítja a kockázatot, illetve a biztosítási fedezetet.

(3) Amennyiben a biztosítási termék egy csomag vagy ugyanazon megállapodás részeként olyan áru vagy szolgáltatás kiegészítője, amely nem biztosítás, a biztosításértékesítő felkínálja az ügyfélnek az áru vagy szolgáltatás külön történő megvásárlásának lehetőségét. E bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a biztosítási termék a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési szolgáltatáshoz vagy tevékenységhez, a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodáshoz vagy a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkének 3. pontjában meghatározott fizetési számlához kapcsolódó kiegészítő termék.

(4) Az EIOPA iránymutatásokat dolgozhatja ki a keresztértékesítési gyakorlatok értékelésére és felügyeletére vonatkozóan, jelezve azokat a helyzeteket, amelyekben a keresztértékesítési gyakorlat nem felel meg a 17. cikkben meghatározott kötelezettségeknek.

(5) E cikk nem akadályozza a különböző típusú kockázatokra fedezetet nyújtó biztosítási termékek (több kockázatra kiterjedő biztosítások) értékesítését.

(6) Az (1) és (3) bekezdésben említett esetekben a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a biztosításértékesítők meghatározzák az ügyfélnek a teljes csomag vagy ugyanazon megállapodás részét képező biztosítási termékkel összefüggő igényeit és szükségleteit.

(7) A tagállamok további, szigorúbb rendelkezéseket tarthatnak fenn vagy fogadhatnak el, vagy eseti alapon közbeléphetnek annak megakadályozása érdekében, hogy biztosítási termékeket csomag vagy ugyanazon megállapodás részeként olyan kiegészítő szolgáltatással vagy termékkel együtt értékesítsenek, amely nem biztosítás, amennyiben kimutatható, hogy ez a gyakorlat hátrányos a fogyasztókra nézve.

25. cikk

Termékfelügyeleti és irányítási követelmények

(1) Az ügyfelek számára történő értékesítés céljából bármilyen biztosítási terméket kialakító biztosítók, valamint közvetítők – mielőtt biztosítási terméket hoznak forgalomba vagy értékesítenek ügyfelek részére – az egyes biztosítási termékek jóváhagyására vagy a meglévő biztosítási termékek jelentős kiigazítására szolgáló folyamatot tartanak fenn, működtetnek, és elvégzik annak felülvizsgálatát.

A termék jóváhagyási folyamatának a biztosítási termék jellegéhez mérten arányosnak és megfelelőnek kell lennie.

A termék jóváhagyási folyamata során meg kell határozni minden egyes termék azonosított célpiacát, biztosítani kell, hogy az adott azonosított célpiac valamennyi releváns kockázatának értékelése megtörténjen, és hogy a tervezett értékesítési stratégia az azonosított célpiacnak megfelelő legyen, valamint ésszerű lépéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a biztosítási termék az azonosított célpiacon kerüljön értékesítésre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

A biztosító ismeri az általa kínált vagy forgalomba hozott pénzügyi termékeket és rendszeresen felülvizsgálja azokat, figyelembe véve minden olyan eseményt, amely lényegesen befolyásolhatja az azonosított célpiac potenciális kockázatát, legalább annak felmérése érdekében, hogy a termék továbbra is megfelel-e az azonosított célpiac igényeinek, és hogy a tervezett értékesítési stratégia továbbra is megfelelő-e.

A biztosítási termékeket kialakító biztosítók, valamint közvetítők az értékesítők számára elérhetővé teszik a biztosítási termékre és a termék jóváhagyási folyamatára vonatkozó összes megfelelő információt, a biztosítási termék azonosított célpiacát is beleértve.

Amennyiben valamely biztosításértékesítő nem saját maga által kialakított biztosítási termékekkel kapcsolatban nyújt tanácsot vagy azokat ajánlja, kielégítő intézkedéseket kell alkalmaznia az ötödik albekezdésben említett információk beszerzésére és minden egyes biztosítási termék jellemzőinek és azonosított célpiacainak megismerésére.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikkben meghatározott elvek további részletes meghatározása céljából, arányos módon figyelembe véve az elvégzett tevékenységeket, az értékesített biztosítási termékek jellegét és az értékesítő jellegét.

(3) Az e cikkben említett szabályok, folyamatok és intézkedések nem sérthetik ezen irányelv szerinti összes egyéb követelményt, beleértve a közzétételre, az alkalmasságra vagy megfelelőségre, az összeférhetlenség azonosítására és kezelésére, valamint az ösztönzőkre vonatkozóakat is.

(4) E cikk a nagy kockázatokra vonatkozó biztosításból álló termékekre nem alkalmazandó.

VI. FEJEZET

TOVÁBBI KÖVETELMÉNYEK A BIZTOSÍTÁSI ALAPÚ BEFEKTETÉSI TERMÉKEKKEL KAPCSOLATBAN

26. cikk

A további követelmények hatálya

Ez a fejezet a 17., 18., 19. és 20. cikkben említetteken túl további követelményeket állapít meg a biztosítási értékesítésre vonatkozóan, amennyiben a biztosítási értékesítést biztosítási alapú befektetési termékek értékesítése kapcsán az alábbiak közül valamelyik folytatja:

- a) biztosításközvetítő;
- b) biztosító.

27. cikk

Az összeférhetlenségek megelőzése

A 17. cikk sérelme nélkül, a biztosítási alapú befektetési termékeket értékesítő biztosításközvetítőnek vagy biztosítónak hatékony szervezeti és adminisztratív intézkedéseket kell fenntartania és működtetnie annak biztosítása céljából, hogy a 28. cikkben meghatározott, az ügyfelek érdekeit kedvezőtlenül érintő összeférhetlenség megelőzése érdekében minden ésszerű lépés meghozatalra kerüljön. Ezen intézkedéseknek az elvégzett tevékenységekhez, az értékesített biztosítási termékekhez és az értékesítő típusához mérten arányosoknak kell lenniük.

28. cikk

Összeférhetlenség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosításközvetítők és biztosítók minden megfelelő lépést megtesznek az olyan összeférhetlenség megállapítására, amely közöttük – ideértve a vezetőiket és alkalmazottaikat vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személyt – és ügyfeleik között, vagy valamely ügyfelük és egy másik ügyfelük között a biztosítási értékesítési tevékenységek folytatása során keletkezik.

(2) Amennyiben a biztosításközvetítő vagy biztosító által a 27. cikknek megfelelően létrehozott, az összeférhetlenség kezelésére irányuló szervezeti vagy igazgatási intézkedések nem elegendőek ahhoz, hogy ésszerű bizonyossággal garantálják az ügyfelek érdekeit sértő kockázatok megelőzését, akkor a biztosításközvetítőnek vagy biztosítónak a biztosítási szerződés megkötése előtt kellő időben egyértelműen tájékoztatnia kell az ügyfelet az összeférhetlenség általános jellegéről vagy forrásairól.

(3) A 23. cikk (1) bekezdésétől eltérve az e cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatást

a) tartós adathordozón kell nyújtani; valamint

b) annak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy – figyelembe véve az ügyfél jellegét – az ügyfél megalapozott döntést hozhasson azon biztosítási értékesítési tevékenységekkel kapcsolatban, amelyekre nézve az összeférhetlenség fennáll.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy:

a) meghatározza azokat a lépéseket, amelyek megtétele a biztosítási értékesítési tevékenységek végzése során ésszerűen elvárható a biztosításközvetítőktől és a biztosítóktól az összeférhetlenség megállapítása, megelőzése, kezelése és közlése érdekében;

b) megállapítsa a megfelelő kritériumokat azon összeférhetlenségi formák meghatározására, amelyek fennállása sértheti a biztosításközvetítő vagy a biztosító ügyfeleinek vagy potenciális ügyfeleinek érdekeit.

29. cikk

Az ügyfelek tájékoztatása

(1) A 18. cikk és a 19. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül, a szerződés megkötését megelőzően kellő időben megfelelő tájékoztatást kell nyújtani az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek számára a biztosítási alapú befektetési termék értékesítésével, valamint az összes költséggel és kapcsolódó díjjal kapcsolatban. A tájékoztatásnak legalább az alábbi információkat magában kell foglalnia:

a) tanácsadás nyújtásakor azt, hogy a biztosításközvetítő vagy biztosító biztosítja-e az ügyfél számára a 30. cikkben említett rendszeres értékelést az adott ügyfélnek ajánlott biztosítási alapú befektetési termék alkalmasságáról;

b) a biztosítási alapú befektetési termékekről és ajánlott befektetési stratégiákról nyújtott tájékoztatás tekintetében megfelelő iránymutatásokat és figyelmeztetéseket a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kockázatok, illetve a javasolt befektetési stratégiák kapcsán;

c) az összes költséggel és kapcsolódó díjjal kapcsolatban közlendő információk tekintetében a biztosítási alapú befektetési termék értékesítésére vonatkozó információkat, beleértve a tanácsadás költségét, adott esetben az ügyfélnek ajánlott vagy forgalmazott biztosítási alapú befektetési termék költségét, valamint az ügyfél általi fizetés módját, beleértve az esetlegesen harmadik féltől származó fizetéseket is.

Az összes költségről és díjról szóló tájékoztatást – a biztosítási alapú befektetési termék értékesítéséhez kapcsolódó azon költségeket és díjakat is beleértve, amelyeket nem az alapul szolgáló eszközök piacának kockázata okoz – összesített formában kell nyújtani annak érdekében, hogy az ügyfél megérthesse a teljes költséget és annak a befektetés hozamára gyakorolt kumulatív hatását, és amennyiben az ügyfél azt kéri, a költségeket és a díjakat tételes bontásban is be kell mutatni. Adott esetben ezt a tájékoztatást a befektetés élettartama alatt rendszeresen, legalább évente biztosítani kell az ügyfél számára.

Az e bekezdésben említett tájékoztatást érthető formában olyan módon kell nyújtani, hogy az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek ésszerű módon megérthessék a kínált biztosítási alapú befektetési termék jellegét és kockázatait és ez alapján megalapozott befektetési döntést hozhassanak. A tagállamok engedélyezhetik, hogy ez a tájékoztatás egységesített formátumban legyen biztosítva.

(2) A 19. cikk (1) bekezdése d) és e) pontjának, a 19. cikk (3) bekezdésének, valamint a 22. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy kizárólag akkor minősüljön úgy, hogy a biztosításközvetítők vagy biztosítók teljesítik a 17. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk vagy a 28. cikk szerinti kötelezettségeiket abban az esetben, amikor az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél számára közvetítői díjat vagy jutalékot fizetnek, vagy az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely féltől bármely közvetítői díjban vagy jutalékban részesülnek, vagy bármely nem pénzbeli előnyben részesülnek vagy nem pénzbeli előnyt nyújtanak a biztosítási alapú befektetési termék vagy kiegészítő szolgáltatás értékesítésével kapcsolatban, ha a kifizetés vagy az előny:

a) nem gyakorol káros hatást az ügyfélnek nyújtott adott szolgáltatás minőségére; valamint

b) nem gátolja a biztosításközvetítőt vagy a biztosítót abban, hogy megfeleljen annak a kötelezettségének, amely szerint becsületesen, tisztességesen, szakszerűen és ügyfelei legjobb érdekében kell eljárnia.

(3) A tagállamok szigorúbb követelményeket is előírhatnak az értékesítők számára az e cikk hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Mindenekelőtt a tagállamok ezenfelül is megtilthatják vagy tovább korlátozhatják a biztosítási tanácsadással kapcsolatban közvetítői díjak, jutalékok vagy nem pénzbeli előnyök harmadik felek általi nyújtását vagy harmadik felektől való elfogadását.

A szigorúbb követelmények magukban foglalhatják annak előírását is, hogy az ilyen közvetítői díjakat, jutalékokat vagy nem pénzbeli előnyöket vissza kell juttatni a fogyasztóknak, vagy be kell számítani a fogyasztó által fizetett díjakba.

A tagállamok kötelezővé tehetik a 30. cikkben említett tanácsadás nyújtását a biztosítási alapú befektetési termékek vagy azok bizonyos típusainak értékesítése tekintetében.

A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben egy biztosításközvetítő arról tájékoztatja a fogyasztót, hogy a tanácsadást függetlenül végzi, a közvetítőnek a piacon elérhető, kellően nagyszámú, típusát és termékszolgáltatóit tekintve eléggé sokféle biztosítási termék értékelését el kell végeznie annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztó céljai megfelelő módon elérhetőek legyenek, és az értékelés nem korlátozódhat azokra a biztosítási termékekre, amelyeket a közvetítővel szoros kapcsolatban álló jogalanyok bocsátanak ki vagy nyújtanak.

A valamely tagállam által előírt, az e bekezdésben említett szigorúbb követelményeket valamennyi biztosításközvetítőnek vagy biztosítóknak – beleértve a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működőket is – be kell tartania, amennyiben olyan fogyasztókkal kötnek biztosítási szerződést, akiknek a szokásos tartózkodási helye az adott tagállamban található, illetve akik az adott tagállamban letelepedettek.

(4) E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek részletesen meghatározzák:

- a) az annak értékelésére szolgáló kritériumokat, hogy a biztosításközvetítő vagy biztosító által fizetett vagy kapott ösztönzők káros hatást gyakorolnak-e az ügyfélnek nyújtott adott szolgáltatás minőségére;
- b) az ösztönzőket fizető vagy azokban részesülő biztosításközvetítők és biztosítók esetében az annak értékelésére szolgáló kritériumokat, hogy teljesítik-e az ügyfél érdekeinek leginkább megfelelő, becsületes, tisztességes és szakszerű eljárásmoddall kapcsolatos kötelezettségüket.

(5) A (4) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak figyelembe kell venniük:

- a) az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára kínált vagy nyújtott szolgáltatás(ok) jellegét, figyelembe véve az ügyletek típusát, tárgyát, nagyságrendjét és gyakoriságát;
- b) a felkínált vagy figyelembe vett termékek jellegét, ideértve a különböző típusú, biztosítási alapú befektetési termékeket.

30. cikk

Alkalmasság és megfelelés értékelése, valamint beszámoló az ügyfelek számára

(1) A 20. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, biztosítási alapú befektetési termékkel kapcsolatos tanácsadás esetében a biztosításközvetítő vagy biztosító beszerzi a szükséges információkat az ügyfél vagy potenciális ügyfél adott termék vagy szolgáltatás meghatározott fajtája szempontjából releváns befektetések terén meglévő ismereteiről és tapasztalatairól, pénzügyi helyzetéről, így a szóban forgó személy veszteségviselési képességéről és befektetési céljairól, ezen belül a szóban forgó személy kockázattűréséről is annak érdekében, hogy a biztosításközvetítő vagy biztosító az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára alkalmas és különösen a kockázattűrésével és veszteségviselési képességével összhangban álló biztosítási alapú befektetési termékeket ajánlhasson.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy biztosításközvetítő vagy biztosító olyan befektetési tanácsot ad, amelyben a 24. cikk szerinti szolgáltatáscsomagot vagy összekapcsolt termékeket ajánl, a csomag összességében alkalmas legyen a fogyasztó számára.

(2) A 20. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosításközvetítők vagy biztosítók a tanácsadás nélküli értékesítéssel kapcsolatos, az e cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő biztosítási értékesítési tevékenységek során tájékoztatást kérjenek az ügyféltől vagy potenciális ügyféltől az adott személy ismereteiről és tapasztalatairól a felkínált vagy kért termék vagy szolgáltatás konkrét típusának megfelelő befektetési területen annak érdekében, hogy a biztosításközvetítő vagy biztosító értékelni tudja, hogy a tervbe vett biztosítási szolgáltatás vagy termék megfelelő-e az ügyfél számára. A 24. cikk szerinti szolgáltatáscsomag vagy termékcsoomag esetében az értékelés során azt kell vizsgálni, hogy a csomag egésze megfelelő-e a fogyasztó számára.

Ha a biztosításközvetítő vagy biztosító az első albekezdés szerint kapott tájékoztatás alapján úgy ítéli meg, hogy a termék nem megfelelő az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára, akkor a biztosításközvetítő vagy biztosító figyelmezteti erre az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet. Ez a figyelmeztetés szabványosított formátumban is kiadható.

Ha az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek nem adják meg az első albekezdésben említett tájékoztatást vagy elégtelen tájékoztatást adnak ismereteikről és tapasztalataikról, akkor a biztosításközvetítő vagy biztosító figyelmezteti őket, hogy nem tudja megállapítani, hogy a szóban forgó termék megfelelő-e számukra. Ez a figyelmeztetés szabványosított formátumban is kiadható.

(3) A 20. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben nem kerül sor biztosítási alapú befektetési termékkel kapcsolatos tanácsadásra, a tagállamok eltérhetnek az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségektől, lehetővé téve a biztosításközvetítők vagy biztosítók számára, hogy területükön az e cikk (2) bekezdésében előírt információk beszerzése vagy megállapítások megtétele nélkül folytassanak biztosítási értékesítési tevékenységeket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a tevékenységek az alábbi biztosítási alapú befektetési termékek valamelyikéhez kapcsolódnak:

i. olyan szerződések, amelyek a 2014/65/EU irányelv értelmében nem összetett pénzügyi eszközökkel kapcsolatban jelentenek befektetési kitéettséget, és szerkezetükből adódóan nem nehezítik meg az ügyfél számára a kapcsolódó kockázatok megértését; vagy

ii. e bekezdés alkalmazásában más, nem összetett, biztosítási alapú befektetések;

b) a biztosítási értékesítési tevékenységet az ügyfél vagy potenciális ügyfél kezdeményezésére végzik;

c) az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet egyértelműen tájékoztatták arról, hogy a biztosítási értékesítési tevékenység nyújtása során a biztosításközvetítő vagy biztosító nem köteles a biztosítási alapú befektetési termék, illetve a nyújtott vagy felkínált biztosítási értékesítési tevékenység megfelelőségét értékelni, és hogy az ügyfél vagy potenciális ügyfél nem részesül a vonatkozó üzletviteli szabályok által nyújtott megfelelő védelemben. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható;

d) a biztosításközvetítő vagy biztosító teljesíti a 27. és 28. cikk szerinti kötelezettségeit.

Minden biztosításközvetítőnek vagy biztosítónak – beleértve a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működőket is –, amennyiben olyan ügyfelekkel kötnek biztosítási szerződést, akiknek a szokásos tartózkodási helye az e bekezdésben említett eltéréssel nem élő tagállamban található, illetve akik ilyen tagállamban letelepedettek, meg kell felelnie az adott tagállamban alkalmazandó rendelkezéseknek.

(4) A biztosításközvetítő, illetve a biztosító nyilvántartást hoz létre, amely tartalmazza a biztosításközvetítő vagy biztosító és az ügyfél megállapodásával létrejött azon dokumentumot vagy dokumentumokat, amelyek meghatározzák a felek jogait és kötelezettségeit, valamint azon egyéb feltételeket, amelyekkel a biztosításközvetítő vagy biztosító szolgáltatásokat nyújt az ügyfél számára. A felek jogait és kötelezettségeit más dokumentumokra vagy jogszabályokra való hivatkozással is meg lehet határozni.

(5) A biztosításközvetítő vagy biztosító tartós adathordozón megfelelő beszámolókat bocsát az ügyfél rendelkezésére az általa nyújtott szolgáltatásokról. Ezek a beszámolók az ügyfeleknek szánt rendszeres közleményeket tartalmaznak, figyelembe véve az érintett biztosítási alapú befektetési termékek típusát és összetettségét, valamint az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás jellegét, és adott esetben tartalmazzák az ügyfél nevében végrehajtott ügyletek és szolgáltatások költségeit.

Biztosítási alapú befektetési termékkel kapcsolatos tanácsadás esetén a biztosításközvetítő vagy biztosító a szerződés megkötése előtt tartós adathordozón az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozatot bocsát az ügyfél rendelkezésére, amelyben részletezi a tanácsadás tartalmát és azt, hogy a tanácsadás milyen módon felel meg az ügyfél preferenciáinak, céljainak és egyéb jellemzőinek. Ennek során a 23. cikk (1)–(4) bekezdésében foglalt feltételek alkalmazandók.

Amennyiben a szerződést olyan távközlő eszköz igénybevételével kötik meg, amely nem teszi lehetővé az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozat előzetes átadását, a biztosításközvetítő vagy biztosító az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozatot tartós adathordozón közvetlenül azt követően is átadhatja, hogy az ügyfél megkötötte a szerződést, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyfél beleegyezett, hogy az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozatot – indokolatlan késedelem nélkül – a szerződés megkötése után vegye át; valamint

b) a biztosításközvetítő vagy biztosító biztosította az ügyfél számára annak lehetőségét, hogy a szerződés megkötését elhalassza az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozat szerződés megkötése előtti kézhezvétele érdekében.

Amennyiben a biztosításközvetítő vagy biztosító tájékoztatta az ügyfelet arról, hogy rendszeres értékelést végez majd az alkalmasság tekintetében, úgy az időszakos beszámolónak tartalmaznia kell egy frissített nyilatkozatot arról, hogy a biztosítási alapú befektetési termék milyen módon felel meg az ügyfél preferenciáinak, céljainak és egyéb jellemzőinek.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek részletesen, bővebben meghatározzák, hogy a biztosításközvetítők és biztosítók hogyan alkalmazzák az e cikkben meghatározott elveket az ügyfelek számára nyújtott biztosítási értékesítési tevékenységek során, beleértve a biztosítási alapú befektetési termékek ügyfelek számára való alkalmasságának és megfelelőségének értékelése során beszerzendő információkat, a nem összetett biztosítási alapú befektetési termékek e cikk (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alkalmazásában történő értékelésének kritériumait, az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó nyilvántartások és megállapodások, továbbá a nyújtott szolgáltatásokról az ügyfelek számára készített időszakos beszámolók tartalmát és formátumát is. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok figyelembe veszik a következőket:

- a) az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára kínált vagy nyújtott szolgáltatások jellegét, figyelembe véve az ügyletek típusát, tárgyát, nagyságrendjét és gyakoriságát;
- b) a kínált vagy megfontolás tárgyává tett termékek jellegét, ideértve a különböző típusú, biztosítási alapú befektetési termékeket.
- c) az ügyfél vagy potenciális ügyfél lakossági vagy szakmai voltát.

(7) Az EIOPA 2017. augusztus 23-ig iránymutatásokat dolgoz ki az olyan biztosítási alapú befektetési termékek értékelése tekintetében, amelyek a (3) bekezdés a) pontjának i. alpontjában említettek szerint szerkezetükből adódóan megnehezítik az ügyfél számára a kapcsolódó kockázatok megértését, és ezeket az iránymutatásokat a későbbiekben rendszeresen naprakésszé teszi.

(8) Az EIOPA a (6) bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat figyelembe véve iránymutatásokat dolgozhat ki a (3) bekezdés a) pontjának ii. alpontja alkalmazásában nem összetettnek minősülő, biztosítási alapú befektetési termékek értékelése tekintetében, és ezeket az iránymutatásokat a későbbiekben rendszeresen naprakésszé teszi.

VII. FEJEZET

SZANKCIÓK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK

31. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok felügyeleti hatásköreinek, valamint a tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek, és ilyen szankciókat állapítsanak meg, a tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések megsértése esetén szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket állapíthassanak meg, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. A tagállamok biztosítják, hogy közigazgatási szankcióik és egyéb intézkedéseik hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy azon jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vethető ki, nem állapítanak meg ezen irányelv alapján közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat. Ilyen esetben a tagállamok közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

(3) Az illetékes hatóságok felügyeleti jogköreiket, ezen belül az e fejezetben előírt vizsgálati és szankcionálási hatásköreiket nemzeti jogszabályaik keretein belül az alábbi módok valamelyikén gyakorolják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) az illetékes igazságügyi hatóságok útján.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben kötelezettségek vonatkoznak a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-értékesítőkre, akkor az ilyen kötelezettségek megszegése esetén közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések legyenek alkalmazhatók ezen értékesítők irányító vagy felügyelő testülete azon tagjaira és bármely más természetes vagy jogi személyre, akik a nemzeti jog alapján felelősek az ilyen jogsértésért.

(5) A tagállamok biztosítják az e cikknek megfelelően hozott közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések elleni fellebbezés lehetőségét.

(6) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések alkalmazására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett szankciók és intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határokon átnyúló esetek kezelése során intézkedéseiket koordinálják, a 95/46/EK irányelvvel és a 45/2001/EK rendelettel összhangban garantálva a jogszerű adatkezelésre vonatkozó feltételek teljesülését.

Amennyiben a tagállamok e cikk (2) bekezdésével összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat állapítanak meg a 33. cikkben említett rendelkezések megsértése esetén, biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy az illetékes hatóságok minden szükséges hatáskörrel rendelkezzenek

- a) a területükön található igazságügyi hatóságokkal történő kapcsolatfelvételhez annak érdekében, hogy megkapják az ezen irányelv esetleges megsértése miatt indított nyomozásokkal vagy eljárásokkal kapcsolatos egyedi tájékoztatást, és
- b) ezen információk más illetékes hatóságoknak és az EIOPA-nak az egymással és az EIOPA-val ezen irányelv alkalmazásában való együttműködési kötelezettségük teljesítése céljából történő átadása érdekében.

32. cikk

A szankciók és egyéb intézkedések közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések megsértése esetén megállapított és időben meg nem fellebbezett adminisztratív szankciókat vagy egyéb intézkedéseket indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék, beleértve a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személyek személyazonosságára vonatkozó információkat. Amennyiben azonban az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyazonosságának vagy személyes adatainak közzététele – az ilyen adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő nyomozást, akkor az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy a közzétételt elhalasztja, nem teszi közzé a szankciókat, vagy az anonimitás megőrzésével teszi közzé azokat.

(2) Amennyiben a nemzeti jog előírja, hogy a szankciót vagy egyéb intézkedést megállapító határozatot, amellyel szemben a megfelelő igazságügyi vagy más hatóságnál jogorvoslattal éltek, közzé kell tenni, akkor az illetékes hatóságoknak a hivatalos weboldalukon haladéktalanul közzé kell tenniük ezt az információt, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó további információkat is. Közzé kell tenni továbbá a szankciót vagy egyéb intézkedést megállapító, korábbi közzétett határozatot semmisnek nyilvánító határozatot is.

(3) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EIOPA-t az összes megállapított, de az (1) bekezdéssel összhangban közzé nem tett közigazgatási szankcióról és egyéb intézkedésről, beleértve az ezekkel kapcsolatos fellebbezéseket és azok kimenetelét.

33. cikk

Jogsértések, szankciók és egyéb intézkedések

(1) Ez a cikk legalább a következőkre alkalmazandó:

- a) az értékesítési tevékenységeik 3. cikk szerinti nyilvántartásba vételét elmulasztó személyek;
- b) az a) pontban említett személyek biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési szolgáltatásait igénybe vevő biztosító vagy viszontbiztosító, illetve biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő;
- c) az a biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy, aki vagy amely a 3. cikket megsértve valótlan nyilatkozatok révén vagy más szabálytalan eszközök igénybevételevel érte el a nyilvántartásba vételt;
- d) az a biztosításértékesítő, aki vagy amely nem teljesíti a 10. cikk rendelkezéseit;
- e) az a biztosító vagy biztosításközvetítő, aki vagy amely nem teljesíti az V. és VI. fejezetben megállapított üzletviteli követelményeket a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítése tekintetében;
- f) az a biztosításértékesítő, aki vagy amely az e) pontban említettektől eltérő bármely egyéb biztosítási termék tekintetében nem teljesíti az V. fejezetben megállapított üzletviteli követelményeket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés e) pontjában említett bármely jogsértés esetén az illetékes hatóságok a nemzeti jogszabályokkal összhangban jogkörrel rendelkeznek legalább az alábbi közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések megállapítására:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) biztosításközvetítő esetében a 3. cikkben említett nyilvántartásba vétel visszavonása;

- d) a biztosításközvetítő vagy biztosító irányító testülete bármely, felelős tagjának átmeneti eltiltása a biztosításközvetítőnél vagy biztosítónál betöltött vezetői funkciók ellátásától;
- e) jogi személy esetén az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:
- i. legalább 5 000 000 EUR vagy az irányító testület által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti éves teljes árbevétel legfeljebb 5 %-a, illetve azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben ezen irányelv hatálybalépésének napján ennek megfelelő összeg. Amennyiben a jogi személy olyan anyavállalat, vagy egy anyavállalat olyan leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerint összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a vonatkozó éves teljes árbevétel a legfelső szintű anyavállalat irányító testülete által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló összevont beszámolóban feltüntetett éves teljes árbevétel összege; vagy
 - ii. a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, amennyiben az meghatározható;
- f) természetes személy esetében az alábbi maximális a közigazgatási pénzbírság:
- i. legalább 700 000 EUR, illetve azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben ezen irányelv hatálybalépésének napján ennek megfelelő összeg; vagy
 - ii. a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, amennyiben az meghatározható.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés a)–d), valamint f) pontjában említett jogsértések esetén az illetékes hatóságok a nemzeti jogszabályokkal összhangban jogkörrel rendelkezzenek legalább az alábbi közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések megállapítására:

- a) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- b) biztosítás- vagy viszontbiztosítás-közvetítő, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy esetében a 3. cikk szerinti nyilvántartásba vétel visszavonása.

(4) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy további szankciókat és egyéb intézkedéseket, valamint az e cikkben előírtól magasabb mértékű közigazgatási pénzbírságokat írjanak elő.

34. cikk

A szankciók és egyéb intézkedések hatékony alkalmazása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok vegyenek figyelembe minden lényeges körülményt, beleértve adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;
- b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértékét;
- c) a felelős természetes vagy jogi személynek a felelős természetes személy éves jövedelmében vagy a felelős jogi személy teljes árbevételében kifejezett pénzügyi erejét;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentőségét, amennyiben ez meghatározható;
- e) az ügyfeleknek és harmadik feleknek a jogsértés által okozott veszteséget, amennyiben ez meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintjét;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által a jogsértés megismétlődésének elkerülésére tett intézkedéseket; valamint
- h) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett bármilyen korábbi jogsértéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

35. cikk

A jogsértések jelentése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre annak lehetővé tételére és ösztönzésére, hogy értesüljenek az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések lehetséges vagy tényleges megsértéséről.
- (2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusoknak legalább a következőket tartalmazniuk kell:
 - a) a jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó meghatározott eljárások;
 - b) megfelelő védelem biztosítása legalább a megtorlással, a hátrányos megkülönböztetéssel és a méltánytalan bánásmód egyéb típusaival szemben a biztosítás- és viszontbiztosítás-értékesítők azon alkalmazottai és – amennyiben lehetséges – egyéb olyan személyek számára, akik bejelentik az adott szervezeteken belüli jogsértéseket; valamint
 - c) az eljárás teljes időtartama alatt mind a jogsértést bejelentő személy, mind a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személy személyazonosságának védelme, kivéve, ha a nemzeti jog a további vizsgálat vagy a bejelentés nyomán indított közigazgatási vagy bírósági eljárás keretében előírja e személyek kilétének a felfedését.

36. cikk

Az EIOPA tájékoztatása a szankciókkal és egyéb intézkedésekkel kapcsolatban

- (1) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EIOPA-t az általuk megállapított, de a 32. cikk (1) bekezdésével összhangban közzé nem tett valamennyi közigazgatási szankcióról és egyéb intézkedésről.
- (2) Az illetékes hatóságok minden évben összesített tájékoztatást bocsátanak az EIOPA rendelkezésére a 31. cikkel összhangban megállapított valamennyi közigazgatási szankcióról és egyéb intézkedésről.

Az EIOPA a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé.

- (3) Ha az illetékes hatóság nyilvánosságra hozott egy közigazgatási szankciót vagy egyéb intézkedést, erről egyidejűleg az EIOPA-t is értesíti.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. cikk

Adatvédelem

- (1) A tagállamok a személyes adatok ezen irányelv szerinti kezelése során a 95/46/EK irányelvet alkalmazzák.
- (2) A személyes adatok ezen irányelv szerinti, EIOPA általi kezelése során a 45/2001/EK rendelet alkalmazandó.

38. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 39. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 25., 28., 29. és 30. cikkre vonatkozóan.

39. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A Bizottság a 25., 28., 29. és 30. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. február 22-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 25., 28., 29. és a 30. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 25., 28., 29. és 30. cikkek értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

40. cikk

Átmeneti időszak

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 2002/92/EK irányelv értelmében már nyilvántartásba vett közvetítők 2019. február 23-ig eleget tegyenek az ezen irányelv 10. cikkének (1) bekezdését végrehajtó nemzeti jogszabályok vonatkozó rendelkezéseinek.

41. cikk

Felülvizsgálat és értékelés

(1) A Bizottság 2021. február 23-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az 1. cikk alkalmazásáról. E jelentés a tagállamoktól és az EIOPA-tól az 1. cikk (5) bekezdése értelmében kapott információk alapján tartalmazza annak értékelését, hogy ezen irányelv hatálya – és ezen belül az 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott kivétel – továbbra is megfelelő-e a fogyasztóvédelem mértéke, a különböző biztosításiértékesítőkkal szembeni bánásmód arányossága, valamint az illetékes hatóságokra és biztosítási értékesítési csatornákra rótt adminisztratív teher tekintetében.

(2) 2021. február 23-ig a Bizottság felülvizsgálja ezt az irányelvet. A felülvizsgálat magában foglalja az ezen irányelvben meghatározott szabályok gyakorlati alkalmazásának általános vizsgálatát, megfelelően figyelembe véve a lakossági befektetési termékek piacainak fejleményeit, valamint az ezen irányelv, továbbá az 1286/2014/EU rendelet és a 2014/65/EU irányelv gyakorlati alkalmazása során szerzett tapasztalatokat. A felülvizsgálat magában foglalja annak értékelését, hogy a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésére vonatkozó, az ezen irányelv VI. fejezetében megállapított külön üzletviteli szabályok megfelelő és arányos eredményeket hoznak-e, figyelembe véve a fogyasztóvédelem megfelelő mértékű – a 2014/65/EU irányelv értelmében alkalmazandó befektetővédelmi normákkal összhangban lévő – biztosításának szükségességét, valamint a biztosítási alapú befektetési eszközök sajátos jellemzőit, továbbá az értékesítési csatornák sajátos jellegét. A felülvizsgálat emellett mérlegeli az irányelv rendelkezéseinek a 2003/41/EK irányelv hatálya alá tartozó termékekre való esetleges alkalmazását is. Ez a felülvizsgálat magában foglalja továbbá az ezen irányelv 19. cikke szerinti rendelkezések hatásának elemzését, figyelembe véve a versenyhelyzetet a 2009/138/EK irányelv II. mellékletében meghatározott bármely ágazatba tartozó szerződésektől eltérő szerződésekkel foglalkozó biztosítási értékesítés piacán, valamint az ezen irányelv 19. cikke szerinti kötelezettségekre azon biztosításközvetítőkre gyakorolt hatását, amelyek kis- és középvállalkozások.

(3) A Bizottság az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságával folytatott konzultációt követően nyújtja be első jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(4) 2020. február 23-ig és azt követően legalább két évente az EIOPA további jelentéseket készít ezen irányelv alkalmazásáról. A jelentés közzététele előtt az EIOPA egyeztet az Európai Értékpapír-piaci Hatósággal.

(5) A 2018. február 23-ig elkészítendő harmadik jelentésben az EIOPA elvégzi a biztosításközvetítők piaci struktúrájának értékelését.

(6) A (4) bekezdésben említett, az EIOPA által 2020. február 23-ig elkészítendő jelentés megvizsgálja, hogy a 12. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok elégséges felhatalmazással és megfelelő forrásokkal rendelkeznek-e feladataik végrehajtásához.

(7) A (4) bekezdésben említett jelentés legalább az alábbiakat vizsgálja:

a) a biztosításközvetítők piacának struktúrájában bekövetkezett változások;

b) a határokon átnyúló tevékenység gyakorlatának változásai;

c) a tanácsadás minőségének és az értékesítési módszereknek a javulására, valamint az ezen irányelv által a kis- és középvállalkozásként működő biztosításközvetítőkre gyakorolt hatás.

(8) A (4) bekezdésben említett jelentésnek tartalmaznia kell ezen irányelv hatásának EIOPA általi értékelését is.

42. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, melyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2018. február 23-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

43. cikk

A 2002/92/EK irányelv módosítása

A 2002/92/EK irányelv IIIA. fejezetét 2016. február 23-i hatállyal el kell hagyni.

44. cikk

Hatályon kívül helyezés

A II. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 2002/92/EK irányelv 2018. február 23-ával hatályát veszti, a II. melléklet B. részében foglalt irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni és a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

45. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

46. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. január 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

I. MELLÉKLET

A SZAKMAI ISMERETEKRE ÉS KOMPETENCIÁRA VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

(a 10. cikk (2) bekezdésében említettek szerint)

I. A 2009/138/EK irányelv I. mellékletének A. részében az 1–18. ágazatba besorolt nem-életbiztosítási kockázatok:

- a) a kínált biztosítások, ezen belül – amennyiben ezek a biztosítások ezeket lefedik – a kiegészítő kockázatok feltételeinek minimálisan szükséges ismerete;
- b) a biztosítási termékek értékesítését szabályozó alkalmazandó jogszabályok, például a fogyasztóvédelmi jog, a vonatkozó adóügyi jogszabályok és a vonatkozó szociális és munkaügyi jogszabályok minimálisan szükséges ismerete;
- c) a kárigények kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- d) a panaszok kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- e) az ügyfelek igényeinek felmérésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- f) a biztosítási piac minimálisan szükséges ismerete;
- g) az üzleti etikai normák minimálisan szükséges ismerete; valamint
- h) minimálisan szükséges pénzügyi szakértelem.

II. Biztosítási alapú befektetési termékek:

- a) a biztosítási alapú befektetési termékek minimálisan szükséges ismerete, beleértve azok feltételeit és nettó biztosítási díjait, valamint adott esetben a garantált és nem garantált szolgáltatásokat;
- b) a szerződők rendelkezésére álló különböző befektetési lehetőségek előnyeinek és hátrányainak minimálisan szükséges ismerete;
- c) a szerződők által viselt pénzügyi kockázatok minimálisan szükséges ismerete;
- d) az életbiztosítási kockázatokra fedezetet nyújtó biztosítások és egyéb megtakarítási termékek minimálisan szükséges ismerete;
- e) a nyugdíjrendszer felépítésével és az általa garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- f) a biztosítási termékek értékesítését szabályozó alkalmazandó jogszabályok, például a fogyasztóvédelmi jog és a vonatkozó adóügyi jogszabályok minimálisan szükséges ismerete;
- g) a biztosítási piaccal és a megtakarítási termékek piacával kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- h) a panaszok kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- i) az ügyfelek igényeinek felmérésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- j) az összeférhetlenségek kezelése;
- k) az üzleti etikai normák minimálisan szükséges ismerete; valamint
- l) minimálisan szükséges pénzügyi szakértelem.

III. A 2009/138/EK irányelv II. mellékletébe besorolt életbiztosítási kockázatok:

- a) a biztosítások, ezen belül feltételeik, a garantált szolgáltatások és adott esetben a kiegészítő kockázatok minimálisan szükséges ismerete;
- b) az adott tagállam nyugdíjrendszerének felépítésével és az általa garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
- c) a biztosítási szerződésekre alkalmazandó jogszabályok, a fogyasztóvédelmi jog, az adatvédelmi jogszabályok, a pénzmosás elleni jogszabályok, továbbá adott esetben a vonatkozó adóügyi jogszabályok, valamint a vonatkozó szociális és munkaügyi jogszabályok ismerete;

- d) a biztosítási piac és egyéb vonatkozó pénzügyi szolgáltatási piacok minimálisan szükséges ismerete;
 - e) a panaszok kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
 - f) a fogyasztó igényeinek felmérésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
 - g) az összeférhetlenségek kezelése;
 - h) az üzleti etikai normák minimálisan szükséges ismerete; valamint
 - i) minimálisan szükséges pénzügyi szakértelem.
-

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és módosításainak listája

Az Európai Parlament és a Tanács 2002/92/EK irányelve (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (HL L 26, 2016.2.2., 19. o.)

B. RÉSZ

A belső jogba való átültetésre vonatkozó határidők (a 44. cikknek megfelelően)

Irányelv	A módosító irányelvek átültetésének határideje
2014/65/EU	2016.7.3.
(EU) 2016/97	2016.2.22. (a 2002/92/EK irányelv módosítása tekintetében, ezen irányelv 43. cikkével összhangban) 2018.2.23. (ezen irányelv átültetése tekintetében, a 42. cikkel összhangban)

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2002/92/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) és (2) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) és (4) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	1. cikk, (6) bekezdés
2. cikk, 1. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 6. pont
2. cikk, 2. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 7. pont
2. cikk, 3. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 1. pont és 2. cikke (2) bekezdés
2. cikk, 4. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 2. pont és 2. cikke (2) bekezdés
2. cikk, 5. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 3. pont
2. cikk, 6. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 5. pont
2. cikk, 7. pont	—
2. cikk, 8. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 16. pont
2. cikk, 9. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 10. pont
2. cikk, 10. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 11. pont
2. cikk, 11. pont	—
2. cikk, 12. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 18. pont
2. cikk, 13. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 17. pont
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) és (3) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	—
3. cikk, (5) bekezdés	—
3. cikk, (6) bekezdés	16. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (4) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
4. cikk, (5) bekezdés	—
4. cikk, (6) bekezdés	—
4. cikk, (7) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
5. cikk	40. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	4. és 6. cikk
6. cikk, (2) bekezdés	—
6. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
7. cikk	12. cikk
8. cikk	5., 7. és 31–36. cikk

2002/92/EK irányelv	Ezen irányelv
9. cikk	13. cikk
10. cikk	14. cikk
11. cikk	15. cikk
12. cikk, (1) bekezdés, a) pont	18. cikk, a) pont, i. alpont; b) pont, i. alpont
12. cikk, (1) bekezdés, b) pont	18. cikk, a) pont, iv. alpont
12. cikk, (1) bekezdés, c) pont	19. cikk, (1) bekezdés, a) pont
12. cikk, (1) bekezdés, d) pont	19. cikk, (1) bekezdés, b) pont
12. cikk, (1) bekezdés, e) pont	18. cikk, a) pont, iii. alpont; b) pont, iii. alpont és 19. cikke (1) bekezdés, c) pont
12. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (4) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (5) bekezdés	22. cikk, (2) és (4) bekezdés
13. cikk	23. cikk
14. cikk	—
15. cikk	—
16. cikk	—
17. cikk	—

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU